

اتھرو پرھن درود

محمد اقبال نجمی

اتھرو پڑھن درود

پنجابی نعتاں

محمد اقبال نجمی

فروع ادب اکادمی

لاہور — گوجرانوالہ — اسلام آباد

سوہنیاں تے نوکلیاں کتاباں دامرکز

F A A

تاں کتاب	:	اتھرو پڑھن درود
لکھاری	:	محمد اقبال نجمی
چھپن ورہا	:	۲۰۰۹ء
کستری	:	۵۰۰
مئل	:	روپے
کمپوزنگ	:	سجاد کمپوزنگ سنٹر
ناشر	:	فروغ ادب اکادمی
۸۸۔ بی، سیٹلائٹ ٹاؤن، گوجرانوالہ		
فون: ۰۵۵-۳۲۵۱۶۰۳		

سوہنے آ قلعہ صلی اللہ علیہ وسلم دے ناں

پاک محمد ﷺ رحمتؑ جگ دی ، حامد تے محمود
ساہواں لکھ سلا ماں کھلن ، اتھرو پڑھن درود

فہرست

حداں

- ☆ تیری اُنٹی ذات دیاں میں ہر دم خداں گاواں۔۔ ۱۱
- ☆ تیری ہستی پاک شریک توں، تیری ذات اے عالی۔۔ ۱۲
- ☆ سارے تیرے عکس میں رہا سارا تیرا جلوہ۔۔ ۱۳
- ☆ جنت تیری اوہو پاوے چھڑا کرے محبت۔۔ ۱۴

نعتاں

- ☆ نعتیہ سی حرفی۔۔ ۱۷-۲۶
- ☆ نعتیہ مسدس۔۔ ۲۷-۳۳
- ☆ سرمستھے داتا ج بنائے سوہنے مدنی ماہی نوں۔۔ ۳۴
- ☆ نعتیہ نظم۔۔ ۳۵-۳۸
- ☆ قطعات۔۔ ۳۹-۶۲
- ☆ اپنی اُمت نوں دتیاں میں خوشیاں تسیں یا نبی یا نبی۔۔ ۶۳
- ☆ ویکھ لیا اے سوہنا سفنہ اکھیاں میں۔۔ ۶۵
- ☆ صلو علیہ واورد پکائیے تاں جے گل بن جائے۔۔ ۶۷
- ☆ کھڑیا مکمل صداقت والا مکمل گئے سارے پیار درتچے۔۔ ۶۹
- ☆ ہر سوہنے کردار دا جوہر سوہنی سیرت والے میں۔۔ ۷۱
- ☆ شعور ملیا، یقین ملیا۔۔ ۷۳
- ☆ سارے جگ تے نور نبی دا پاوے پیا جھلکاراں۔۔ ۷۵
- ☆ پاک نبی جی تہا تھوں چاہواں رحمت والیاں چھانواں۔۔ ۷۷
- ☆ بنھاں میں تمہید۔۔ ۷۹
- ☆ مکھلاں نوں چگاں، بخشوا جازت۔۔ ۸۱

- ☆ آپ دے کچے بول راحت دا پیغام۔۔ ۸۳
- ☆ ہے جنت نگینہ، اوہ سوہنا مدینہ۔۔ ۸۵
- ☆ نوری مکھڑا سفنے اندر آن وکھا دو آقا۔۔ ۸۷
- ☆ بخشش مری دے بہانے بنائے۔۔ ۸۹
- ☆ دل وچ لکے پیار دے جذبے آقا جان والے نیں۔۔ ۹۱
- ☆ نبی دی دولت چاہواں۔۔ ۹۳
- ☆ جدوا کھلیا شعور دا بوہا۔۔ ۹۵
- ☆ جاگے جے قسمت طیبہ میں جاواں۔۔ ۹۷
- ☆ سوہنا اوہ درباراے عالی۔۔ ۹۹
- ☆ عجب طیبہ دے جلوے نیں۔۔ ۱۰۱
- ☆ آپ دی رحمت کیتے روشن سینے۔۔ ۱۰۳
- ☆ سوہنے روپ نرالے نیں۔۔ ۱۰۵
- ☆ دیندے اپنا جلوہ۔۔ ۱۰۷
- ☆ اسماناں تے نقش جمایا آپ دے سوہنے قدماں نیں۔۔ ۱۰۹
- ☆ ساڈی سبھ دی سوجھ فکریاں جتھے خداں مکیاں نیں۔۔ ۱۱۱
- ☆ ”گستاخ اکھیاں کتھے جاڑیاں“۔۔ ۱۱۳
- ☆ چین دلاں دا اکھ دا تار آمدنی پیارا۔۔ ۱۱۷
- ☆ شہر نیں کوں جان دے سجنو ہو رتقا ضے ہوندے۔۔ ۱۱۹
- ☆ سمھناں اُتے کرن سخاوت شاناں نیں سرکار دیاں۔۔ ۱۲۱
- ☆ بے ہنراں نوں ہنر سکھایا آپ دیاں کیا شاناں۔۔ ۱۲۳
- ☆ دل وچ عشق دادیپ جگایا مدنی جن سرکاراں۔۔ ۱۲۵
- ☆☆--

حمدان

تیری اُچی ذات دیاں میں ہر دم حمداں گاواں
تیرے اُگے میرے مولا رو رو کراں دعاواں

تیرے در توں دنیا والے منگدے نور ضیاواں
تیرے اُگے رکھدے سارے اپنیاں پیار صداواں

اپنے لطف کرم دا سایہ ، میرے اُتے رکھیں
متنوں مولا یاد میں رکھاں سبھ کجھ میں بھل جاواں

تیری یاد تھیں پیار سکون اے میرے دل نوں ملدا
ایسے لئی تے ذکر ترے دی محفل نت سجاواں

تیرے سارے کم نیں مولا حکمت نال پُرچے
توں ایں نعمتاں ونڈن والا توں ای کریں عطاواں

ہر اک شے وچ میرے سائیاں تیری قدرت ویکھاں
تیرے حکم دے تابع سارے موسم ، رنگ ، ہواواں

تیری ہستی پاک شریک توں ، تیری ذات اے عالی
نچی ، نچی سبھ توں۔ مولا تیری شان نرالی

ہتھ دعا لئی اٹھدے سائیاں ہر پل تیرے اگے
اوہ کافر اوہ پتھر دل جو تیرے ذکر توں خالی

تیرے بارے جان نہ سکيا اج تک کوئی وی ربّا
فر وی تیری یاد دی مشعل سبھ نے دل وچ بالی

تیرے پاک رسولاں ، نبیاں دیا تیرے بارے
تیری بخشی پاک خلافت اوہناں خوب سنبھالی

تیری عظمت ، تیری قدرت ہر اک منظر دے
تیرا جس ای گاندی پئی اے گلشن دی ہر ڈالی

توں جیون نوں مستی دے کے سارے چلن سکھائے
توں ای دل دے طاق سجائے ، توں ای فکر اُجالی

سارے تیرے عکس میں رہا سارا تیرا جلوہ
تیرے کولوں کوئی نہیں لکھا میرے دل دا جذبہ

تیرا نور ای جتے کھتے اُتے تھلے دیکھاں
جدھر وی میں تگاں اودھر تیرے ذکر دا حلقہ

مینوں لطف یقین دا دے توں ، نالے صبر دی دولت
میرے دل نوں روشن رکھے تیرا ای بس رستہ

تیری رحمت دا طالب واں منگاں ہر دم تیتھوں
دنیا وچ وی ، عقبی وچ وی ، لہے تیرا سایہ

تیری ذات کریمی مولا ، تیری شان رحیمی
مینوں بخشیں اپنے سوہنے پاک نبی دا صدقہ

اپنے پاکاں بندیاں دا توں مینوں سنگی رکھیں
اوہناں نال ای جوڑیں رکھیں میرے دل دا رشتہ

تیری ہر اک نعمت سوہنی ، تیری بخشش اُچی
توں ای سبھ دا راکھا مولا تیرا سبھ تے پہرہ

جھڑے ہتھ دعا لئی اٹھن ، بھرنا ایں ہر ویلے
پوری کرنا ایں سبھ دی حاجت منیں سبھ دی توبہ

جنت تیری اوہو پاوے جہڑا کرے محبت
 رحمت تیری اوہو پاوے جہڑا کرے ریاضت
 توں ای فکر اں تھیں رُشنائیں میرے سوہنے سائیں
 چاہت تیری اوہو پاوے جہڑا کرے عبادت
 تیرے اگے سجدے دے وچ رہندے سارے عالم
 الفت تیری اوہو پاوے جہڑا کرے اطاعت
 ورقے لٹے رات دناں دے تیری اُچی ہستی
 نعمت تیری اوہو پاوے جہڑا کرے سخاوت
 تیرا نور ای ہر اک پاسے ہر اک رنگ چ ویکھاں
 رافت تیری اوہو پاوے جہڑا کرے حکایت
 توں ای دل نون سوز دویں تے توں ای درد دی دولت
 حکمت تیری اوہو پاوے جہڑا لوے نیابت
 تیرے ای انعام چہ پائیے مولا شام سویرے
 قربت تیری اوہو پاوے جہڑا سہوے مصیبت

نعتاں

نعتیہ سی حرفی

الف ایہ اکھیاں والے کاسے لطف دیدار اٹھاؤن
 اذن دیو تے تہاڈے نور تھیں ایہ ہستی رشناون
 کرم کرو جے ایہناں اُتے توقیراں ایہ پاون
 ایہناں دی ایہ آس جے پگے رجھ رجھ جشن مناون

ب باتاں جو آپ نے کنیاں چمکاں مارن پیاں
 ہور نہ کدھروں ملیاں سانوں سوہنیاں ایہو جنیاں
 جنی داری ایہ دہرائیاں نکھر نکھر گنیاں
 شان بیان نہ کر سکے اُنج وس لایا اے کنیاں

ت تڑفاں میں وچ ہجر دے داغ دکھانا چاہواں
 سوہنی خاک مدینے دی میں پلکیں لانا چاہواں
 انج میں اپنا ستا ہويا بخت جگانا چاہواں
 میں اُس جنت نگری دی ہن سیرنوں جانا چاہواں

ث ثابت ایہ ہويا اوڑک جنت اوہدا رستا
 جہڑا پاک مدینے ولس اپنا چہرہ رکھدا
 عمر گزاراں اس رستے تے ٹردیاں جی اے کردا
 اس رستے توں جہڑا لنگھے اوہو جگمگ جگدا

ج جہاں نیں آپ دے در دی کیتی سدا گدائی
 اوہناں نے ای سچ پچھوئے اپنی جند رشنائی
 اتھر کیرے اکھیاں نے جد ہر تقصیر گوائی
 اپنے دل دے کعبے اندر دھونی عشق رچائی

ح حوراں تے غلاناں وی چیا نام اے پیارا
 نام محمد ﷺ تائیں ڈٹھا روپ سروپ میں سارا
 درس محبت ، پاک وظیفہ ، جگ اچ خلق منارا
 ٹھنڈ دلاں نوں بخشن والا سبھ دا چین سہارا

خ خیراں میں منگاں تہاتھوں تہاڈا شان اچیرا
 اپنے پیار تھیں روشن کردیو میرے دل دا ڈیرا
 صلو علیہ دا ورد پکارے دم دم ایہ دل میرا
 ملے شعور حیاتی والا پھٹے نور سوریا

د دے دا جھاتی پاکے سارا میل مکاؤ
 سدھے رستے ٹورو مینوں میرا مان ودھاؤ
 دیوے بالاں پیار وفادے میرا من رشناؤ
 لڑکیاں دی میرے آقا جھولی خیراں پاؤ

ذ ذخیرہ جہڑا بوہتا پاک درود دا کردا
 اوہو آپ دے نیڑے ہون دا حق اے آقا رکھدا
 رب نون وی بس اپنا اوہو بندہ سوہنا لگدا
 جہڑا رب دے وانگوں آپ دا پل پل ناں اے جیدا

ر روگاں نوں کٹ دیندے اوہ سکھ دے پنیڈے پاندے
 رحمت والے پھل دنیا وچ رہندے نت ورتاندے
 اپنے ہر اک اُمتی تائیں سدھی راہ دکھاندے
 اوہ نہ لبھدے ہو رہا رہے آپ دے جو ہو جاندا

ز زماں جے کر منگے ٹھنڈیاں مدنی چھاواں
 رب فرما وے فر میں اتھے خشبو پھل لٹاواں
 صدقے مدنی ماہی دے میں سب نوں پار لگاواں
 سینے بلدے بھانبر دے لئی رحمت دا مینہ پاواں

س سکھاوَن بولن دا ول حرف سماعت بخشن
 دور جہالت کر کے آقا فرد ہدایت بخشن
 کرن عنایت سبھناں اُتے عین شفاعت بخشن
 جنت دے وچ تھاں دواون لطف رفاقت بخشن

ش شہادت آپ دے اگے سارے سیس نواون
 سبھ دی مرضی نور مجسم ایدھر جھاتی پاون
 عرش تے کرسی کچھے چھڈ کے اگے لنگھدے جاون
 آپ چٹائی اُتے ستے تاج تخت ورتاون

ص صفائی دل دی کر کے دیو جھلک نورانی
 ایہ اکھیاں ہن تکنا چاہون تہاڈا حسن لاثانی
 مل جاوے جے مینوں تہاڈے جلوے دی تابانی
 میں ایہ سمجھاں ملیا مینوں سوہنا نور سبحانی

ض ضرباں جنھاں پاک درود دیاں اپنے دل تے لائیاں
 سوہنے ورد مبارک دے نال کیتیاں خوب صفائیاں
 لج پال دے لڑاوہ لگے وگڑیاں آپ بنائیاں
 تھیں قدماں دے وچ بنائی تے خیراں جھولی پائیاں

ط طبع وچ میری گھل جائے رس ہن سیرت والا
 میرے لوں لوں دے وچ وسے جذبہ مدحت والا
 ذات تہاڈی نوں میں سمجھاں ہیرا وحدت والا
 تہانوں من لیا تے رب ملیا عزت طاقت والا

ظ . ظلم اوہ جان تے کر دے آپ دے جو انکاری
 بند رکھی اے اوہناں اپنے دل دی ہر اک باری
 رحمت کولوں دور چہ رہ کے اوہناں عمر گذاری
 تتیاں راہواں دے وچ پھر دے رہن حیاتی ساری

ع عرضاں میں ایہو پاواں کھول کے اپنیاں باہواں
 کول بلاؤ مینوں اپنے مک چلیاں نہیں ساہواں
 کدوں ایہ اکھیاں تگن گیاں شہر عشق دیاں راہواں
 کر دیو ہن پاک چہ لہنوں ، رچیا وچ گناہواں

111239

غ غلاماں تائیں ونڈدے رتبے تے توقیراں
 لطف تہاڈے بخشیاں سبھ نوں عزتاں تے جاگیراں
 جذبے پاک نیں کیتے سبھ دے دتیاں انج تاثیراں
 درد محبت پایا دل وچ تہاڈیاں ای تنویراں

ف فلکاں تے گونج رہیا اے اج وی تہاڈا ناواں
 ہر اک من دی سدھر مدنی نور ایچ نہاتا جاواں
 اس دنیا دا ہر اک وہی تہاتھوں منگدا چھاواں
 واری صدقے ہوندا جاوے پا کے پیار سخاواں

ق قرآن بیان اے کردا آپ دیاں اچیاں شاناں
 کلمہ پڑھیا آپ دا آقا شجر حجر حیواناں
 آپ دی چاہت اُتے وارے اسیں وی اپنیاں جاناں
 آپ نوں آکھیا جی آیاں نوں بوہے کھول اسماناں

ک کرم دی جھات چہ پاؤ سدھراں دین دہائیاں
 اپنی دسی راہ دے اُتے ٹورو مینوں سائیاں
 اج کفر دی دھوڑ نے ویکھو کسراں اتاں چائیاں
 سوتنی سیرت دیاں ہوون ہر پاسے رشنائیاں

ل لبّاں تے تہاڈا ناواں جاگے وانگ دعاواں
 اینوں چم کے عجب مٹھاسہاں ہر ویلے میں پاواں
 ہر پل لب تے روئے ایہ شالا دم دم لطف اٹھاواں
 سوہنے سوہنیاں شانناں والے توں میں صدقے جاواں

م مٹھاساں ونڈدا جو من ٹھار اے مدنی ماہی
 رحمت آپ دی ہر ویلے درکار اے مدنی ماہی
 سبھ نبیاں دا دنیا تے سردار اے مدنی ماہی
 نور و نور بس آپ دا ای دربار اے مدنی ماہی

ن نگاہوں وچ وساواں طیبہ دے سبھ منظر
 وصل دی جاگے سوہنے آقا دل وچ مٹھی سدھر
 چم چم اکھیاں نال میں لاواں طیبہ دے سبھ پتھر
 لوکاں بھانے کنکر پتھر میری جاچے گوہر

و ویکھن نوں جی پیا کردا سوہنا شہر مدینہ
 یاداں دے وچ پھر دا ہن تے اٹھے پہر مدینہ
 رحمتاں والے نور دی اے اک سوہنی نہر مدینہ
 میرے دل وی بھیجے گا ہن ٹھنڈی لہر مدینہ

ہ ہنیرے گھیریا مینوں میں ساں اس توں لکیا
 نور تہاڈے نوں میں تکیا ذہن نوں چانن ملیا
 آپ دے ناں نوں ہولی ہولی میریاں سوچاں پڑھیا
 قسمت جاگی، خشبو کھلری پیار چہ اتھرو ڈگیا

ل لیا رب سوہنے نے جد سوہنا نام پیارا
 مہک پیا فراس دے پاروں گل گلزار ایہ سارا
 آپ دے علم سمندر دا نہیں ڈٹھیا کوئی کنار
 آپ دے در دی خاک دا ذرہ اسماناں دا تارا

الف اصول جہڑا وی دتا اوہ اے اک خزینہ
 چاہت دون سوائی کیتی نور و نور اے سینہ
 جہات پائی جد میرے اُتے ہویا کچ نگینہ
 وچ بھنور دے پھسیا سی جو لایا پار سفینہ

ی یا حضرت اک واری تے سن لئو میری زاری
 یا حضرت میں پاپی عیبی رکھو پردہ داری
 یا حضرت ہن بھر دیو و ایہدی سکھنی جھولی ساری
 یا حضرت ایہ اُمت تہاڈی بھکھی اوڑاں ماری

☆☆☆

نعتیہ مُسدّس

آپ دے آیاں بدلے اتھے سارے رنگ زوالاں
 آپ دے آیاں موڑے رستے دنیا دیاں بھچالاں
 کڈھ لیاندے لوک نماں ڈگے وچ پتالاں
 دف و جا کے خوشی منائی آپ دے آن تے بالاں

کمزوراں بے زوراں تائیں دتا آن سہارا
 آپ آئے تے مکیا جگ توں جھوٹھ دا کھل کھلارا

آپ دے آیاں لبھی اتھے پھلاں نوں سرداری
 آپ دے آیاں چلن لگ پئی اتھے باغ بہاری
 آپ نے آکے کیتی آقا ماڑیاں دی غم خواری
 آپ دے آیاں رحمت پچی ہر اک دل دی کیاری

آپ دے آن توں پہلاں سن لوکی گونگے تھتھے
 آپ دے آن توں پہلاں سن سارے رستے انھے

آپ دے آیاں دھیاں تائیں لبھے اُچے رتبے
 آپ دے آیاں جاری ہوئے اتھے نور دے چشمے
 آپ دے آیاں سکھ لئے سبھ نے آقا پیار سلیقے
 آپ دے آیاں وجے اتھے آزادی دے نعرے

آپ دے آون توں پہلاں سن لوک جیوندے مردے
 آپ دے آون توں پہلاں سن ژندہ بچیاں دبدے

آپ دے آیاں اکھیاں رجھیاں ازلاں توں ترہائیاں
 رب نے آپ دی ذات دے اندر سبھ رکھیاں دانائیاں
 آپ جیہاں بتے شانناں جگ وچ ہور کسے نہ پائیاں
 آپ نے آ کے سبھ خشبویاں دنیا وچ ورتائیاں

مولا سارے حسن خزانے آپ دی ذات اچ رکھے
 آپ دے صدقے اس دنیا دے بن باغاں وچ بدلے

آپ دے آیاں ملیا سانوں شرف عبادت والا
 آپ دے آیاں کھل گیا سبھ تے در اوہ رحمت والا
 آپ دے آیاں لبھیا سانوں علم بصیرت والا
 آپ دے آیاں پایا اے اساں حرف عقیدت والا

آپ دے آیاں مل گئی آقا بے مایا نوں عزت
 آپ دے آیاں ساڈے اُتے چھا گئی رب دی رحمت

آپ دے آیاں سبھ توں سوہنی سانوں نعمت لبھی
 آپ دے آیاں جنت دی وی سانوں نکہت لبھی
 سچ آکھن تے سچ سنن دی سانوں عادت لبھی
 آپ دی ذات ملی تے عالی شان قیادت لبھی

سچائی دا رستہ ملیا جاگے بخت ایہ تے
 آپ دا رنگ ای غالب آیا سبھ رنگاں دے اُتے

آپ دے آیاں ہويا گھر گھر آقا سوہن سویرا
 نام محمد ﷺ احمد ﷺ ہويا خلقت وچ اجیرا
 کوئی وی مثل نہ ثانی جس دا لگا عرش پھیرا
 جس نوں دنیا جس نوں مولا سارے آکھن میرا

شہد بھرتا ساہ ساہ گھلیا وچ دلاں دے دے
 ہوٹھاں اُتے ہر ویلے ای وانگ دعاواں جاگے

آپ دے آیاں میرے آقا سوہنے موسم ہوئے
 آپ نے نور ہدایت ونڈیا روشن عالم ہوئے
 عرب عجم دے ذرے چمکے اختر انجم ہوئے
 آپ دے تکیاں کھنگر جتے پل وچ ریشم ہوئے

آپ نے شان دوایا اتھے سبھناں جھکیاں تائیں
 آپ نے دتی نویں حیاتی مویاں مکیاں تائیں

آپ دے آیاں پوری ہوئی ہر اک جی دی منتا
 آدم رب توں معافی منگی لے کے پاک وسیلہ
 ابراہیم دعاواں کر کے آپ نوں رب توں منگیا
 موسیٰ عیسیٰ سبھ دیندے رہے آپ دے آن دا ہوکا

ہر اک دل وچ وی اے بس آپ دی الفت چاہت
 آپ دے آیاں اکمل ہوگئی اس دنیا دی صورت

آپ دے آیاں دنیا اُتے تھوڑ رہی نہ کائی
 فر وی آپ نے وچ مشقت اپنی عمر بتائی
 جو دی روٹی کھا کے آپ نے اپنی بھکھ مٹائی
 چھال کھجور دے نال بنی سی آپ دی خاص چٹائی

سبھ کجھ ہوندیا فقر دا آپ نے دتا درس نرالا
 نال غریباں آپ نے اٹھنا حشراں نوں وی شالا

آپ دے سوہنے ذکر دی آقا ہر تھاں خشبو پھیلی
 آپ دا سوہنا ذکر اے آقا سبھ ساہواں دی پونجی
 آپ دا ذکر جدوں تک ہووے نبض اودوں تک چلدی
 آپ دے ذکر تھیں دل اے زندہ ایہو پک نشانی

جی کر دا اے آپ دا ذکر ہن دم دم کردے رہے
 پیار دے ایہناں پھلاں دے نال دامن بھر دے رہے

آپ دے آیاں چمک پیا سی ہر جھگا ہر ڈیرا
 ابدان توڑی رہے گا۔ انج ای آپ دا نام پھیرا
 ہر نہیرے نوں مار مکاوے آپ دا سبز سورا
 دل کلا ہن چاہندا ہووے طیبہ دے ول پھیرا

آپ دے درتے جا کے ایہ وی ہن متھا چمکاوے
 اپنے سنجے ویڑے تائیں ایہ گلزار بناوے

آپ دے آیاں دنیا نوں غم خوار مثالی ملیا
 آپ آئے تے لوکاں نوں کردار مثالی ملیا
 جتھوں سبھ کجھ لبھے اوہ دربار مثالی ملیا
 جس دی مثل نہ ہووے کوئی اوہ پیار مثالی ملیا

سبھ خشبویاں کولوں وکھری کھلری اک خشبوی
 شالا اس خشبو دے کول ای میری ہووے ڈھوئی

آپ دے آیاں ہر پاسے ای کھڑیا پیار دا گلشن
 ہر اک روگ دا چارہ لبھاتن من ہوئے روشن
 آپ نے کہیاں جھڑیاں گلاں ہر دم تازہ لگن
 آپ نے ای قرآن دی صورت ونڈیا سوہنا چائن

آپ دیاں جد باتاں سنیے عجب کیفیت ہوندی
 آپ دیاں جد باتاں سنیے راہ ہدایت لبھدی

آپ دے آیاں خیر دا چائن کھلریا چار پھیرے
 آپ دے آیاں نسدے ڈٹھے شر دے سبھ ہنیرے
 آپ دے آیاں جھولی دے وچ پے گئے نور سویرے
 آپ دے آیاں چہکن لگ پئے گوئے ۛ میرے

وچ دلاں دے آن وسایا سوہنا نور ایمانی
 انساناں نیں اوڑک نوں فر اپنی ذات پچھانی

آپ دے آیاں جگ دیاں سبھے رتاں نکھر گئیاں
 جتھے آپ نے پیر دھرے اوہ غاراں نکھر گئیاں
 جہاں آپ نوں رہبر منیا فکراں نکھر گئیاں
 جہاں آپ دے ولین تکیا شکلاں نکھر گئیاں

آپ نے علم حلم دا چائن دنیا وچ ورتایا
 آپ دا اُسوہ نور دا چشمہ ساڈا کل سرمایا

آپ دے آیاں سوہنا چائن چار پھیرے کھنڈیا
 جسے آپ دی صورت تکی آپ دے نیڑے ڈھکیا
 آپ دی سوہنی عادت پاروں ہر کوئی سجن بنیا
 آپ دے قد میں جہڑا بیٹھا اوس خزانہ لٹیا

اس دنیا نے پائی آپ دی سوہنی خوب قیادت
 اس دنیا تے سایا رکھدی آقا آپ دی رحمت

چم چم نام تہاڈا آفا اکھیاں دے نال لایا
 آپ دے آیاں بخشش دا اساں موتی جھولی پایا
 شافع محشر ذات تہاڈی وصفان تھیں پُر مایا
 شان محمود اے آپ نوں دتا سوہنے رب فرمایا

طوفاناں وچ بیڑی ساڈی دسے دور کنارا
 اوگن ہار آئیہ اُمت آپ دی چاہوے اک اشارہ

آپ دے آیاں اس دنیا نوں ملیاں ٹھنڈیاں چھانواں
 ورقہ آکھیا موسیٰ دے رب روشن کیتیاں راہواں
 اس منڈے دا جاپے مینوں اچا ای سرناںواں
 سجدہ کرن پہاڑ پئے اس نوں واری صدقے جاواں

ایہہ موڑ کے گھر لے جاؤ سانجھ ایہدی چہ کرنا
 ایہہ اللہ دا پاک نبی اے اس دے ناں تے مرنا

آپ دے آیاں ہر پاسے ای چمکے نوری تارے
 کعبے دی تعمیر دے ویلے جھگڑے لوکی سارے
 آپ نوں منصف بنیا تے فر لگی گل کنارے
 نکی عمرے آپ نے آ کے فیصلے کیتے بھارے

پیار دی چادر آن وچھائی سبھ نوں سدھا گھلیا
 آپ دی سونہی حکمت پاروں آئیہ جھگڑا وی ٹلیا

آپ دے آیاں علم دا ملیا دنیا نوں سرمایا
 غار حرا دے اندر نوری ، پڑھ قرآن سنایا
 ایتاں پڑھ پڑھ نور دیاں تے نور اج بشر نہایا
 کیتی پیش مبارک آپ نوں گھٹ کے سینے لایا

علم سی ایہو نوریاں تائیں جس سجدے وچ پایا
 علم سی ایہو جس آدم دا نجمی شان ودھایا

آپ دے آیاں رحمت والے ہر تھاں بدل چھائے
 پھل نبوت والے لے کے آپ جدوں گھر آئے
 سبھ توں پہلاں گھر والی دی جھولی آئیہ پھل پائے
 اپنے خادم خاص اج فر آئیہ سچے پھل ورتائے

جمن ساتھی یار پیارے دے فر بخت جگائے
 ایہناں گورے نال پاک علیؑ تے لطف دے مینہ ورسائے

آپ دے آیاں سبھناں اُتے رب نے کرم کمائے
 آپ دے آیاں مولا سوہنے ساڈے شرف ودھائے
 پاک روحاں نے ایہ پھل سوہنے چم چم اکھیں لائے
 خاصاں وچ جد ونڈے گئے فر عاماں وچ ورتائے

مولا پاک نے آپ نوں دتی نبیاں دی سرداری
 ختم نبوت آپ تے کیتی وصل ہويا رب باری

آپ دے آیاں مکیا سارا جگ دا ات ہنیرا
 چڑھ فاراق دی چوٹی اُتے ونڈیا نور سویرا
 رب دے دشمنناں آپ پھیرے گھت لیا بھاویں گھیرا
 پتھر کھاہنے زخمی ہوئے پر پھڑیا حق پھریرا

لوکاں دے وچ ونڈی آپ نے حق سچ دی خشبونی
 پھیل گئی وچ عرب عجم جو لے توحیدی چھوئی

آپ دے آیاں بولن لگ پئے اکھر سبھے تھوتھے
 آپ دی واج تے نئے آئے جگ دے ماڑے لے
 آپ دی وچ غلامی آکے چھڈ گئے اپنے سکے
 آپ دے جہڑے بن گئے اوہ نہ قدماں چوں فر اٹھے

پند لمیرا طے کیتا سبھ بچے منزل اُتے
 لکھ کروڑ درود اوہناں تے پہنچے ہر اک رُتے

آپ دے آیاں جام توحیدی رنج کے لوکاں پیتا
 آپ توں پہلاں پیتا جنہاں پیتا چُپ چپیتا
 آپ نے توڑے بُت جھوٹھے تے کعبہ پاک چہ کیتا
 صدیاں دے لاچاراں اپنا چاک گریباں سیتا

لات مناتاں تائیں آپ نے دتا دیس نکالا
 رب سچے دے نور تھیں ہویا گھر گھر خوب اُجالا

آپ دے آیاں کفر نے اپنے سارے زور آزمائے
 کلمہ حق چٹارن والے تتی ریت لٹائے
 برچھے مارے زخمی کیجئے سارے ظلم کمائے
 قطع تعلق کر کے کافراں بچے تیک رلائے

ہجرت تے مجبور چہ ہوئے حق دے آئیہ پروانے
 رب دی منشا دے لئی دتے جاناں دے نذرانے

آپ دے آیاں کیہ کیہ ہو یا ویکھاں جھاتی پا کے
 سوہنے نوں معراج کرایا رب نے کول بلا کے
 سیر کرائی عرشاں دی رب عرش نوں خوب سجا کے
 کیہ کیہ گلاں کیتیاں ہونیاں رب نے کول بٹھا کے

پردہ اے اس پردے نوں کوئی اٹھا نہیں سکیا
 اک مک ہون دی کہانی اج تک کوئی سنا نہیں سکیا

آپ دے آیاں یثرب سی جو بنیا شہر مدینہ
 جھولی پایا رب نے ساڈی اپنا نور خزینہ
 جیہا سوہنا کلمہ پڑھیا اوہدا پار سفینہ
 جیہا دل دی اکھ چہ کھولی تکیا اوس نگینہ

آپ دے شہر مبارک دی اس شان توں صدقے جاواں
 آپ دے شہر مبارک دی اس آن توں صدقے جاواں

آپ دے آیاں اس دھرتی دا ہویا روپ دوبالا
 آپ نے آکے وچ مدینے کیتا انج اجالا
 سبھ نوں بخشیا آپ نے ہتھیں بھر بھر پریت پیالا
 عرشاں والیاں ویکھیا تھلے منظر خوب نرالا

اک مہاجر اک انصاری بھائی آپ بنائے
 سبھ جہالت والے آپ نے آکے فرق مٹائے

آپ آئے تے شر نوں آپ توں میلاں دور نسایا
 آپ تے اللہ سوہنے سائیں پل پل فضل کمایا
 آپ دے اک اک ساہ دی راکھی پہرے دار بٹھایا
 دنیا دی ہر شے نوں آپ دا خدمت گار بنایا

آپ دے قد میں آن اوہ ڈگیا قاتل وی جے آیا
 آپ دی ہیبت اگے اوہنے اپنا سیس نوایا

آپ دے آیاں اس دنیا نوں شانناں ملیاں بڑیاں
 حق دی خاطر آپ نے استھے جنگاں وی تے لڑیاں
 بدر احد دے میداناں وچ آیاں سخت وی گھڑیاں
 آپ نے اک جرنیل دے وانگوں ہتھ کماناں پھڑیاں

رب دی راہ وچ جان جو دیندا اوہدا رتبہ اچا
 اوہدی جھولی دے وچ پیندا پھل جنت دا سچا

آپ دے آیاں خشبو اندر رچیاں، سبھ فضاواں
چارے پاسے چائن کھنڈیا مہک اٹھیاں ایہے واواں
عرش فرش رتے جاری نہویاں سوہنیاں صفت ثناواں
ڈھے گئے کفر دے برن منارے کھلریاں نور ضیاواں

وچہ کلیسیاں بجھی آگ جد آپ دی آمد ہوئی
سچ دیاں بلیاں کھڑیاں بن جھوٹھ دی اکھ چہ روئی

آپ دے آیاں پیاس بجھائی ازل دیاں ترہاہاں
آپ نے آخری خطبہ دیندیاں ایہے گلاں فرمایاں
رنگ نسل دیاں کوہجیاں سمھے اج میں کندھاں ڈھایاں
انگلی نال اشارہ کر کے آکھیا سوہنیاں سائیاں

جہڑا میرے ذمے لایا میں پیغام پہنچایا
مولا تیرے بندیاں تائیں سدھی راہے پایا

ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ

سر متھے تاج بنائیے سوہنے مدنی ماہیٰ نوں
اپنے دل دا حال سنائیے سوہنے مدنی ماہیٰ نوں

جی بس اپنے ٹھنڈا کریئے آپ دی پاک محبت تھیں
جان اپنی دا سودا کریئے آپ دی پاک عقیدت تھیں
سبھ اپنا سردار بنائیے سوہنے مدنی ماہیٰ نوں
اپنے دل دا حال سنائیے سوہنے مدنی ماہیٰ نوں

آپ دے قد میں دل ایہ رکھیے آؤ رل کے سارے ای
رحمت والا جام ہن چکھیے آؤ رل کے سارے ای
سمکھناں توں ہن ودھ کے چائیے سوہنے مدنی ماہیٰ نوں
اپنے دل دا حال سنائیے سوہنے مدنی ماہیٰ نوں

لکھ کروڑ سلاماں گھلیے آپ دی ذات مبارک تے
اپنیاں جاناں واردے رہیے آپ دی بات مبارک تے
اپنے دل دے تخت بٹھائیے سوہنے مدنی ماہیٰ نوں
اپنے دل دا حال سنائیے سوہنے مدنی ماہیٰ نوں

صلی اللہ
علیہ وسلم

--☆☆--

نعتیہ نظم

سو ہنارِ حمت بن کے آیا
 پیار دے گلشن، آن سجائے
 ہر پاسے ای، دنیا اُتے
 حق دے بوٹے لائے
 جہڑے جگ تے رلدے پئے سن
 اوہناں تائیں، سینے لایا
 دیوے بالے پیار و فادے، صدق صفادے،
 ظلم دا نہیرا آن مکایا
 اک دو جے نوں اک دو جے دا یار بنایا
 اونچ نیچ دا فرق مٹایا،
 سدّ ہاراہ وکھایا
 اک مک ہو گئے، گورے، کالے، عربی، عجمی،
 انج رحمت دا مینہ ورسایا
 سو ہنارِ حمت بن کے آیا
 ہر پاسے ای پیار و فادیاں کلیاں کھڑیاں،
 خشبو بھریاں واواں جھلیاں،

آپ دی پیاری جان
 آپ دی وکھری ہے پہچان
 نوری، ناری، خاکی سارے آپ دے سخن الان
 آپ دی صفت ثنا اے کرداسو ہنار ب رحمان اپنے وچ قرآن
 آپ دیاں گلاں، سُچیاں پاک نیں، آپ دے سبھ فرمان
 وارن لوکی آپ دے اُتے اپنی جندتے جان
 سبھ لوکاں دابن کے آئے آقا ماں تران
 آپ دی رحمت لشکاں مارے،
 بیٹھ کے آقا وچ مدینے چانن پئے ورتان
 منکن خیراں سبھناں تائیں، دیون شان
 پاک رسول دی رحمت دا اے سبھتے سایا
 سو ہنار رحمت بن کے آیا
 سوہنے جہیا ہو رنہ کوئی ہونا اے من ٹھار
 نور دا پیکر، شافع محشر،
 کرم داسا گر،
 رحمت دا اے انت سمندر، مدنی سرور
 ساڈی سوہنی اے سرکار

تکیاں جس نوں دل پاند اے ہر دم چین قرار
 غم ہوندے نیں دور
 جہد اچان سارے جگ وچ
 ہر ہر تھاں تے جہد اے لشکار
 جیہدی یاد پیاری لگے، سانوں رکھے سدا آباد
 جیہدی خشبو ہر رستے تے جیہدی ہر پاسے مہکار
 کدرے جرنل، کدرے راکھا، کدرے ہے مزدور
 سبھ داسچا محسن سبھ دے دل دا چین قرار
 سوہنا آپ دا شہر مدینہ، رکھدا نور خزینہ
 اسیں تے سن کے سیس نوایا جو سوہنے فرمایا
 سوہنا رحمت بن کے آیا
 سوہنا مکھڑا ٹردا پھر دا جے قرآن
 آپ دی لاٹ تھیں روشن ہوئے نجمی کل جہان
 آپ دے اُتے پڑھو درود آکھیا آپ سبحان
 ناں جے آپ دالے تے
 ساہواں مہکدیاں جان

آپ دے سارے اسم صفاتی
 دل دامیل گوان
 ساہواں نوں مہکان
 آپ نے کلمہ دسیا جہڑا
 اوہدی وکھری شان، آکھے رب رحمان
 جیسے اپڑھیا، ٹھنڈاں پایاں
 اچا ہو یا، اوہ انسان، اوہدی سوکھی جان
 موت آوے تے بلھاں تے اوہدے رہے مسکان
 سوہنا رحمت بن کے آیا
 سوہنے دیاں سوہنیاں گلاں، سینے لاواں
 ایہ سو غاتاں جھولی پاواں
 جہاں ساڈا مان ودھایا
 دو جگ نوں رشنا یا
 سوہنا رحمت بن کے آیا
 سوہنا رحمت بن کے آیا

ﷺ

☆☆☆

قطعات

سبھ توں اُچے لوک مدینے والے نیں
 سوہنے سچے لوک مدینے والے نیں
 اسماناں توں اُچا شان اوہ رکھدے نیں
 پیار پرچے لوک مدینے والے نیں

شہر مدینے ڈھکدی کل خدائی اے
 عرشیاں فرشیاں اوتھے رونق لائی اے
 سبھ دا راکھا پیار دلاں دا اوتھے وے
 ایسے لئی رب اوہدی شان ودھائی اے

سبھناں اکھیاں دا اے تارا وچ مدینے
 نور ظہور اے نجمی سارا وچ مدینے
 ایسے لئی کل عالم تکدا اوسے پاسے
 ہر منگتے دا پیار سہارا وچ مدینے

دل دے نگر جو وسیا محمدؐ دا نور اے
 اکھیاں دی روشنی اے دل دا سرور اے
 اس نور تھیں سچی اے دنیا ایہ حسن دی
 ایس نور ای تے دتا وفا دا شعور اے

شہر نبیؐ وچ ہر ویلے ای نور سویرا ہوندا
 روضے پاک تے خشبوداں دا ہر دم گھیرا ہوندا
 جنت دیاں واواں اوتھے اٹھے پہر ای چلن
 رب دی رحمت دا سایا وی خوب گھنیرا ہوندا

سبھ ہوٹھاں تے ذکر مبارک نبیاں دے سردار دا اے
 ہر اک دل تے نقش چہ بیٹھا سوہنی اُس گفتار دا اے
 لطف چہ رہندا سبھناں اُتے اُس مدنی من ٹھار دا اے
 عرشاں اُتے جشن مناند ارب وی سوہنے یار دا اے

روشن چن جو دنیا اُتے چانن ونڈن آیا
 آپ جیہا انساناں نے پہلے نہیں سی تکیا
 آپ آئے تے اس گلشن وچ باغ بہاراں لتھیاں
 آپ آئے تے سوہنے رب نال مڑ کے رشتہ جڑیا

پھیلی اے ہر زمانے چہ آقا دی روشنی
 چٹکی اے دو جہاناں چہ آقا دی چاننی
 شرق و غرب چہ اوہناں دے ہوندے نیں تذکرے
 ملدی اے کائنات نوں اوہناں توں زندگی

حسن اے جہڑا وچ جہاناں نور نبی دا صدقہ اے
 ایہ سبھ آناں باناں شانناں نور نبی دا صدقہ اے
 نور اوہ جس تھیں سوہنے نیں عالم کئی سجائے نیں
 ساڈیاں ساہواں ساڈیاں جاناں نور نبی دا صدقہ اے

دوئیں جہانیں ویکھو پئے سرکارِ اجالے وٹن
 نہیریاں اندر آپ دے سبھ افکارِ اجالے وٹن
 سبھناں دیاں حق دے نور تھیں آقا جھولیاں بھر دے
 جھاتی خاص کرم دی پاؤن پیارِ اجالے وٹن

سچ چکھو تے عشق محمد ﷺ ساڈا کل سرمایا
 اوہو رجھیا جیہدے وی بہتہ، ایہ گوہر اے آیا
 ہورتوں کجھ وی منگ نہ جھلٹیا اپنے رب دے کولوں
 ایہ گوہر جے ملیا تے فر سمجھ لے سب کجھ پایا

آپ نے اپنے لطف دا پرچم دنیا تے لہرایا
 حرفِ محبت لکھے ایسے دلاں دی پلٹی کایا
 ہر اک دکھی دل تے رکھیا ہتھ محبتاں والا
 وچ زمانے رحمتاں والا آپ نے مینہ ورسایا

انساناں تے کرن خدائی جو بُت اوہ سبھ توڑے
 ویر کرودھ دلاں چوں کڈھیا دل چاہت تھیں جوڑے
 دنیا نوں انصاف دا آکے نواں نظام چہ دتا
 وچ جہالت ودھدے سن جو مونہہ اوہناں دے موڑے

اوہناں ولوں کدوں سی گھاٹا لطف عطاواں والا
 ایدروں ای نہ دل نوں ملیا حرف دعاواں والا
 نظراں نوں ایہ جج نہ آیا نال ادب دے جھکن
 اودھروں تے انداز سخاوت رہیا گھٹاواں والا

یاد نبی دی دل چوں میرے کدے وی گھٹ نہیں ہوندی
 ایہ تسلی تے جاری رہندی جھٹ داجھٹ نہیں ہوندی
 ایہ تے لاٹ محبت دی اے آپے بلدی رہندی
 اوہ کہیا عاشق جیہدے کولوں سبقی رٹ نہیں ہوندی

ترے ناں تھیں سویرا اے زمانے وچ
 ترا ناں ایں اچیرا اے زمانے وچ
 ترے ناں دی ایہ ساری روشنی اے
 ترے باجھوں ہنیرا اے زمانے وچ

جگمگ جگمگ اوہو نجمی نور نبیؐ تھیں ہویا
 جنھے اپنے دل دے اندر تہاڑا پیار سمویا
 جنھے پیتا دنیا اُتے حب نبیؐ دا شربت
 عقبی وچ وی اوہو ہونا کوثر دا وی جویا

رنگ بہاراں دا اے چڑھیا اس وستی نوں اوڑک
 اپنے دل دی منگ ملی اے اس ہستی نوں اوڑک
 میل کفر دی صدیاں توں سی جی جھڑی لاه کے
 بخشی اے اچیاں آپ نے ہر پستی نوں اوڑک

ملن توفیقاں نعتاں گاواں صدقے جاواں
 خیراں منگاں روح نوں رنگاں بخت جگاواں
 سد حضوروں جے پے جاوے اڈا جاواں
 کھنڈے خشبو مہکے ہر جو جشن مناواں

روشن نیں بام و در تے چٹکی اے چاننی
 آئے حضور مٹ گئی دنیا توں تیرگی
 کیتا سی ٹوٹے ٹوٹے لات و منات نوں
 لوکاں نے کیتی سوہنے اللہ دی بندگی

اسم نبیٰ دا میرے دل نوں خوشیاں دیوے
 اسم نبیٰ تھیں موسم ہويا خوب سہانا
 اسم نبیٰ تھیں عرش فرش سبھ روشن ہوئے
 اسم نبیٰ - دا نور خزانہ پیار ترانہ

نور بصیرت ونڈیا آقا کفر دا غلبہ دور اے ہویا
 خشبو کھنڈی ہوٹھان اُتے ہر اک غم کا فور اے ہویا
 موتیاں ورگیاں سوہنیاں گلاں سبھ دے کنیں پایاں آکے
 جام توحید انج پیایا ہر مے کش مخمور اے ہویا

وچ جہاناں سبھ توں روشن نام محمد ﷺ پیارا اے
 ایسے سوہنے ناں دا صدقہ دسدا جلوہ سارا اے
 مٹھاتے من ٹھارا اے ناواں دل نوں مٹھدا رہندا اے
 ایسے ناں تھیں اوڑک ہونا ہر غم توں چھٹکارا اے

اسم نبیؐ تھیں جگمگ جگمگ سارے منظر لگدے نیں
 اسم نبیؐ دا چسے جے کر رحمت دے در کھلدے نیں
 ہر اک اوکڑ دور چہ ہوندى خوف دلاں چوں نسدے نیں
 اسم نبیؐ تھیں صدق صفادے چشمے دل وچ مٹھدے نیں

قرآن دی دعوت ای دراصل شریعت اے
 مولا دی اطاعت ای آقا دی اطاعت اے
 مرضی اے خدا دی جو مرضی اے اوہ آقا دی
 ایہ دین دی خشبو اے اوہ رنگ عبادت اے

رواں غم توں آزاد میں کملی والے
 کراں ایہو فریاد میں کملی والے
 زمانے دیاں آفتاں توں بچا لے
 نہ ہو جاواں برباد میں کملی والے

سوہنے ساوے گنبد دیاں پاؤں کچھ تنویراں
 میری ایس دعا نوں بن تے ٹل جان تاثیراں
 مینوں آقا ہور نہ رکھو دور بدستہ کولوں
 میرے بخت جگاؤ مینوں دیو چہ تعبیراں

سبھ جہاناں تے نور اوہناں دا
 سبھناں پاسے ظہور اوہناں دا
 اک محبت دی وائشا، آقا
 لمحہ لمحہ سرور اوہناں دا

فرشیاں لئی جمال میں آقا
 عرشیاں لئی کمال میں آقا
 دل نوں دیندا اے راجتاں جہڑا
 اوہو سوہنا خیال میں آقا

پاک صحابہ آپ دے سارے روشن روشن تارے میں
 اوہناں دے انوار ای ساری دنیا اندر پھیلے میں
 اُس کملی دے تار میں ایہ تے جہڑی نور پرچی اے
 اوہناں سانویں باقی سارے نجی خاک دے ذرے میں

شان بیان چہ کردا اے قرآن رسول عربی دی
 تاں جے دنیا جان لوے چہ شان رسول عربی دی
 قسم چہ کھاوے رب پیاو یکھوزلفاں دی کتے مکھڑے دی
 رب دی نظرے سبھ توں اعلیٰ جان رسول عربی دی

میں صورت دے نقش منور ویکھ رہیا واں
 میں سیرت دے سوہنے منظر ویکھ رہیا واں
 نور و نور زمانے نوں جس نے کیتا آکے
 میں اس اسم دے سوہنے اکھر ویکھ رہیا واں

روے چائن خیالاں وچ مدینے دا
 کھڑا ثانی کمالاں وچ مدینے دا
 مدینے دا تے ہر منظر ای سوہنا اے
 اچیرا ناں مثالاں وچ مدینے دا

مری حالت وگڑدی نوں سنوارو یارسول اللہ
 مری ایہ ڈولدی کشتی کھارو یارسول اللہ
 مرے دل وچ جدائیاں دی بھڑکدی اگ نوں ویکھو
 بلاؤ کول چہ مینوں تے ٹھارو یارسول اللہ

تری خاطر ای دنیا دے ایہ جنھے وی کھارے نیں
 تری خاطر چمکدے سبھ ایہ سورج چن تے تارے نیں
 ترا سایہ اے دو جگ تے تری رحمت جہاناں تے
 ترے درتوں ای سکھ پاوون جہڑے درواں دے مارے نیں

ہوٹھاں اُتوں پھٹن سوہنے ناں دے جھرنے
 لفظاں دے نال مہکن نعت نبی دے گجرے
 میرے گھر وچ عشق نبی دا چانن کھلے
 پکاں اُتے پیار نبی تھیں موتی چھلکے

ہیرے موتی لعل لٹاون مدنی ڈھولن وچ مدینے
 سبھناں اُتے کرم کماون مدنی ڈھولن وچ مدینے
 عاشقاں تائیں پیار پریتاں ٹھنڈیاں مٹھیاں چھاواں دیون
 اوہناں دے نت خواب سجاون مدنی ڈھولن وچ مدینے

اُس دھرتی دا چپا چپا سوہنا اے جا کے دیکھ مدینے
 او تھوں داہر منظر ای من موہنا اے جا کے دیکھ مدینے
 تیرے اُتے رب دی رحمت وسے گی آ کے وانگ گھٹاواں
 اسماناں نوں توں جے نجمی چھوہنا اے جا کے دیکھ مدینے

جدوں دیکھاں گا آقا نوں مری فر عید ہووے گی
 کدوں آقا نصیباں وچ مرے ہن دید ہووے گی
 اڈیکاں نہیں بلاوا حاضری دا ہن تے آ جاوے
 کدوں کھلے گی قسمت اے کدوں تمہید ہووے گی

سوہنے دا میں امتی ہاں تے سوہنی قسمت منگاں
 رحمت وندن والے آقا توں میں رحمت منگاں
 میریاں ہتھاں وچوں پھٹن دیکھو کنج خشبوواں
 ہتھ دعائی چک کے جد میں آپ دی قربت منگاں

وچ تصور تہاڈے شہر دے سارے جلوے وینے آں
 اوہ موسم اوہ خشبوواں گلی محلے وینے آں
 اپنے دل دے کول ای سارے جشن پیا اے ہوند نہیں
 اکھیاں نوں بند کرائے آں تے روشن مکھڑے وینے آں

امن	عالم	پیام	اوہناں	دا
سبھناں	پاسے	خرام	اوہناں	دا
اوہو	دنیا	دا	تاجور	بنیا
جھڑا	نجمی	غلام	اوہناں	دا

اپنی امت نوں دتیاں نیں خوشیاں تسیں یا نبیٰ یا نبیٰ
دل تے چاہت دیاں مہراں لایاں تسیں یا نبیٰ یا نبیٰ

حسن تہاڈا ای ونڈا دا پیا روشنی چار سو ویکھیا
لا مکاناں تے وی دھماں پایاں تسیں یا نبیٰ یا نبیٰ

سانوں دے نیں جیون گزارن دے ڈھنگ آپ نے
بالیاں ساڈی خاطر مشالاں تسیں یا نبیٰ یا نبیٰ

نور ونڈیا ہدایت دا سمھناں دے وچ آپ دی ذات نے
جھولیاں خیر تھیں سھے بھریاں تسیں یا نبیٰ یا نبیٰ

پھٹے چشمے محبت تے اخلاص دے آپ دے آن تھیں
آکے رحمت دیان رثماں ونڈیاں تسیں یانہی یانہی

اوہناں راہواں تے چلیاں ای منزل طے ہر کوئی جان دا
اپنی سیرت دی راہیں جو دسیاں تسیں یانہی یانہی

سبھناں لایاں نہیں نظراں مدینے دے ول
سبھ لئی منگدے اوہ رب توں وی خیراں تسیں یانہی یانہی

دیکھ لیا اے سوہنا سفنہ اکھیاں نہیں
تکنا اے ہن آپ دا روضہ اکھیاں نہیں

ساوا گنبد وچ تصور سجیا اے
ہر پل اکو تکیا نقشہ اکھیاں نہیں

رت خزاں دی مونہہ پرتائی جاندی اے
دیکھ لیا اے کھڑیا چنبہ اکھیاں نہیں

پیار دا ہڑھ ہن کسراں بنے آیا جے
خورے کد دا سانہجہ کے رکھیا اکھیاں نہیں

طیبہ دی اس نور فضا وچ جا کے تے
دیکھنا اے بہن سوہنا جلوہ اکھیاں نہیں

گونگے جذبے جدوں سلامی دیون گے
رو رو کے فر کرنا سجدہ اکھیاں نہیں

سوہنے منظر سارے رنج رنج دیکھ کے تے
کر لینا ایں ٹھنڈا سینہ اکھیاں نہیں

صلی اللہ علیہ وسلم

صلو علیہ دا ورد پکائیے تاں جے گل بن جاوے
عشق نبیؐ نوں سینے لائیے تاں جے گل بن جاوے

رب دی مرضی اوہو جہڑی اس سوہنے دی مرضی
ودھ کے سبھ توں آپ نوں چاہیے تاں جے گل بن جاوے

جے کر شامل حال اچ ہووے نظر عنایت والی
لکھوں فر ایمان بنائیے تاں جے گل بن جاوے

اوہو ذات جہاناں تے ہے سوہنی تے من منوئی
اوہدے پل پل گن چہ گائیے تاں جے گل بن جاوے

نہ کوئی آیا نہ کوئی آنا آپؐ جیہا اس جگہ تے
 آپؐ دے درتے سین نوائے تاں جے گل بن جاوے

اوس نخی دیاں سچیاں باتاں اچیاں شانناں سبھ توں
 اوس دوارے رل مل جائے تاں جے گل بن جاوے

نجمی یاد اس آقاؐ دی ہن ہر پل دل وچ رکھے
 اس سوہنے توں جان لٹائیے تاں جے گل بن جاوے

صلی اللہ علیہ وسلم

کھڑیا پھل صداقت والا کھل گئے سارے پیار درتے
چمکیا نور رسالت والا کھل گئے سارے پیار درتے

دھوتے آکے آپؐ نے سبھے شرک ضلالت والے سینے
وسیا بدل رحمت والا کھل گئے سارے پیار درتے

آپؐ دے آیاں وچ جہاناں سوہنے نور دے چشمے پھٹے
چڑھیا چن جد عظمت والا کھل گئے سارے پیار درتے

ساڈا مرنا ساڈا جینا آپؐ دی چوکھٹ اُتے آقا
کھلیا رستہ جنت والا کھل گئے سارے پیار درتے

وچ مدینے لے چلی جے سوہنی آن سواری مینوں
پایا تاج میں عزت والا کھل گئے سارے پیار درتے

پھل دروداں والے چگاں ساہواں امر بناواں ویکھو
ملیا شرف اے مدحت والا کھل گئے سارے پیار درتے

نجمی سانوں نور کتاب اے بخشی سوہنے آقا، جہاں
دیا لفظ بصیرت والا کھل گئے ہمارے پیار درتے

صلی اللہ علیہ وسلم

ہر سوہنے کردار دا جوہر سوہنی سیرت والے نہیں
ساڈے فکر خیال دا محور سوہنی سیرت والے نہیں

صدیاں توں انساناں نوں سدھے رستے پاندے نہیں
ونڈ دے سبھ وچ نور برابر سوہنی سیرت والے نہیں

رب اپنے محبوب دے شان نوں ہو رو دھاندا جاندا اے
ہر اک شے توں ودھ منور سوہنی سیرت والے نہیں

خیر خزانہ دنیا اُتے آپ دے باجھوں کوئی نہیں جے
سبھناں دے لئی وانگ سمندر سوہنی سیرت والے نہیں

آپ دا فیض مسلسل جاری آپ دا حسن مکمل اے
ساڈا شان ایمان سراسر سوہنی سیرت والے نیں

ناداراں لئی قوت طاقت زرداراں لئی عزت جے
عرش فرش تے سب دے رہبر سوہنی سیرت والے نیں

جس دے نور تھیں لگدے نجمی سوہنے رنگ حیاتی دے
جگمگ کردے سوہنے خاور سوہنی سیرت والے نیں

صلی اللہ علیہ وسلم

جگمگ جگمگ آپ دا ناں میں دیکھ رہیا واں
ہر تھاں آپ دے پیار دی چھاں میں دیکھ رہیا واں

صلی اللہ علیہ وسلم

شعور ملیا یقین ملیا

نبی وی صادق امین ملیا

عمل دے نال ای فقر وی دتا

اوہ معرفت دا نگین ملیا

تجلی جس دی نہ جھلی جاوے

اوہ آقا سانوں حسین ملیا

شرافتاں دا نقیب جہڑا

نبی ﷺ اوہ سانوں متین ملیا

بنی اے اُس لئی خدائی ساری
تے اُس دا صدقہ ای دین ملیا

خلق دے راہیں دلاں چہ وسیا
اوہ سوہنا فاتح مبین ملیا

دریچہ رحمت دا کھلیا نجمی
تے مہر روشن ، جبین ملیا

صلی اللہ علیہ وسلم

سارے جگ تے نور بی دا پاوے پیا جھلکاراں
طیبہ نگری ونڈیاں جاون پل پل موہ مہکاراں

اپنے خلق دے کارن ڈھایاں آکے مدنی ماہی
اونچ نیچ دیاں لوکاں جھڑیاں چکیاں سن دیواراں

کیتا اے کردار نوں سوہنا تے گفتار نوں مٹھیاں
تھاڈی سیرت پاک معطر تھاڈے اُچ افکاراں

فتنے جال وچھاندے پئے نیں آقا چار پھیرے
فضل تھاڈے دے پاروں ای رکنیاں ایہ یلغاراں

ساڈے لئی حریص سداے آقا پیارے سوہنے
تھاڈے لطف کرم تھیں وسدیاں رہن سدا ایہ باراں

ہر اک شے توں ودھ کے آقا تھاڈی دیدی دولت
ایہ دولت اس جھولی پا دیو عرض سنو سرکاراں

بدل تھاڈی رحمت والا جدھر وسدا جاوے
اودھر اودھر ہوندیاں ڈٹھیاں ننھی باغ بہاراں

صلی اللہ علیہ وسلم

پاک نبیؐ جی تہا تھوں چاہواں رحمت والیاں چھاواں
میں دنیا دے ظلم دی دھپ وچ کوکاں تے کرلاواں

تھاڈے آون دے نال آیاں آقاؐ مست بہاراں
جنت ورگے رتبے پائے عرب دیاں صحراواں

ہن تے مینوں سدلو آقاؐ اپنے پاک مدینے
جتھے قدم مبارک رکھے ویکھ لوواں اوہ تھاواں

دو جگ دی اے میرے آقا نال تہاڈے رحمت
خشبو تہاتھوں لے کے جاون گلشن گلشن واواں

تہاڈے قدماں دے نقشاں تے چل کے جیون گذرے
مرن لگاں تے اوس ویلے وی تہاڈی الفت پاواں

منگدا نہیں جے نجمی تہاتھوں دنیا والی دولت
اینوں بیٹھن دی تھاں، خشو اپنے وچ گداواں

صلی اللہ علیہ وسلم

بنھاں میں تمہید
مل جاوے تائید

پاؤ ایدھر جہات
کر دیوہ خورشید

رحمت تہاڑی ذات
کون کرے تردید

بھیجے رب احکام
آقا کرن تاکید

جاگن میرے بھاگ
جے کر بخشو دید

میںوں سَدو کول
ہووے میری عید

بخشش تہاڈی ، شان
نجھی دی ، اُمید

صلی اللہ علیہ وسلم

پھلاں نوں چٹاں ، بخشو اجازت
 مہکاں چہ وسّاں ، پاواں جے چاہت

اٹھاں کہ بیٹھاں سوواں کہ جاگاں
 منگاں میں ہر دم تہاڈی زیارت

ہادی تسیں او رہبر تسیں او
 کردا رہاں میں تہاڈی اطاعت

خوفاں چہ گھریا رہنا واں ہر دم
 بدلو چہ آقا میری آئیہ حالت

ٹورو سفینے سدو مدینے
جھاتاں جے پاؤ ہووے عنایت

عقبی سنوارو دنیا نکھارو
منگاں ہمیشہ تہاڑی محبت

کہندا اے نعتاں ایہدی عقیدت
چاہندا اے 'نجمی' تہاتھوں شفاعت

صلی اللہ علیہ وسلم

آپ دے سچے بول راحت دا پیغام
آپ دی اچی ذات رحمت ونڈدی عام

جھولی پاؤو خیر، بخشو اپنی دید
پاواں چین قرار پیواں رج رج جام

ہووے دور ہنیر آوے پاک سویر
ایسی واء دی لوڑ جھڑی خوش خرام

آپ دا اُسوہ پاک ساڈے لئی اے نور
دیوے سانوں شان ایہ / سوہنا انعام

آقا تہاڈا پیار، رحمت دی برسات
سانوں ایہدی بھال رہنی انج مدام

تہاڈے سبھ اوصاف، رکھدے سانوں شاد
ونڈدے سکھ ہمیش، صبح ہووے یا شام

سبھناں دے لج پال، نجمی دی تقدیر
چاہت دا سامان، دل دا چین آرام

صلی اللہ علیہ وسلم

ہے جنت نگینہ اوہ سوہنا مدینہ
ملے سبھ نوں اوتھوں ادب دا قرینہ

محبت دے رستے تے ٹرناں سکھا کے
وکھایا تاں ای تے سچ دا اے زینہ

سہارے تہاڈے ای ٹردا یا اے
اساں جھے بے عملاں دا آقا سفینہ

گناہاں تھیں کالے دلاں چوں نہ جاوے
جو تہاڈے لئی بھریا اے سینے چہ کینہ

مرے آقا تھاڑا مبارک اے اُسوہ
چمکدا اے صدیاں توں جیویں نگینہ

جہاں دین روشن نوں پڑھیا اے گوہ تھی
اوہناں نے ای پایا عمل دا خزانہ

جہدے وچوں پھٹے عقیدت نبی دی
اوہو نجمی روشن مہبت تھیں سینہ

صلی اللہ علیہ وسلم

نوری مکھڑا سفنے اندر آن وکھاوو آقا
نھیرے گوڑھ مقدر والے انج مٹاوو آقا

میری روح نوں روشن کردیو عشق دی اک تپا کے
رُت خزاں تے ڈیرا لایا باغ سجاوو آقا

غاراں اتے پہاڑاں دے نیں جسراں بھاگ جگائے
مینوں اپنی رحمت دے نال انج رشناوو آقا

سوہنے پاک دوارے بیٹھاں تہاڑے وچ فقیراں
مینوں اپنے روضے تے اک وار بلاوو آقا

اپنے الہے زخم دکھاواں ہور میں کتھے جا کے
دل دے اے ویرانے نوں گلزار بناو آقا

ونڈ دی پئی اے وچ جہاناں آپ دی سیرت چائن
سوہنے حسن دا صدقہ میری جھولی پاو آقا

بھٹک رہے آں وچ راہواں دے ٹورو منزل و لیں
بے آباد نین سینے ساڈے پیار وساو آقا

صلو علیہ دے چمکن تارے سبھ دیاں ہوٹھاں اُتے
پاک فضا نوں اپنے نور نہیں انج سجاو آقا

صلی اللہ علیہ وسلم

بخشش مری دے بہانے بنائے
تخفے شفاعت دے جھولی چہ پائے

ونڈیا تساں علم دا نور آ کے
پردے جہالت دے سارے ہٹائے

چائن ہدایت دا سمناں نوں دے کے
ہڈل سخاوت دے ہر تھاں وسائے

متر بنایا غلاماں نوں آ کے
رتے غلاماں دے کسے ودھائے

اپنا وسیلہ تہاں دے کے آقا
منکن دے سانوں سلیقے سکھائے

دیکھے کسے اکھ نہ اوہ معجزے سی
جہڑے تہاں آکے سانوں دکھائے

سوہنے اخوت دے پھل جھولی پا کے
نجمی دلاں دے نگر، نین سجائے

صلی اللہ علیہ وسلم

دل وچ لکے پیار دے جذبے آقا جانن والے نیں
سوہنے رب دے سب توں نیڑے آپ ان ہوون والے نیں

بنیاں اچیاں شانناں سمجھے آپ دے پیراں تھلے نیں
سوچاں فکراں سدھی راہے آپ ای پاؤن والے نیں

آپ دی الفت وچ دلاں دے نوری جلوے بھر دی اے
عدم وجود دی ہر اک شے نوں آقا ویکھن والے نیں

جہڑے ہتھ نوں اپنا ہتھ ای رب سوہنا پیا کہندا اے
ہر ماڑے دے سرتے آقا ہتھ اوہ رکھن والے نیں

ابداں توڑیں نور نبوت آپ دا چمکدیاں رہنا اے
دوہیں جہانیں سوہنے آقا خیراں ونڈن والے نہیں

ساڈے سبھ دے وچ دلاں جو پیار دیاں ٹھلاں اٹھدیاں نہیں
اوہناں دا اندازہ پہلاں آقا لاون والے نہیں

آپ دی سوہنی صورت داتے عاشق جگ ایہ سارا اے
آپ دے اک اشارے تے ایہ جانناں وارن والے نہیں

آپ دے آیاں اس دنیا نوں نویں حیاتی لبھی اے
ظلم جبر دیاں سمھے کندھاں آپ ای ڈھاون والے نہیں

صلی اللہ علیہ وسلم

ذکر نبی دی دولت چاہواں
 ہر دم نور ہدایت چاہواں

طیبہ دے نیں رنگ سجیلے
 تکنا میں آئیے جنت چاہواں

تہاڈی چاہت پان دی خاطر
 کچھ گھڑیاں دی مہلت چاہواں

صلو علیہ دا کراں وظیفہ
 اس دے لئی بس فرصت چاہواں

دل دیاں اکھیاں کھول کے رکھاں
آپ دی پاکہ زیارت چاہواں

خاک بناں میں تہاڑے در دی
مل جاوے آئیہ عزت چاہواں

وج بدر جو بخشی گئی سی
آقہ اُنج دی نصرت چاہواں

صلی اللہ علیہ وسلم

جد دا کھلیا شعور دا بوہا
سامنے جے اوہ نور دا بوہا

ساری خلقت جہدے تے ڈھکدی اے
اوہ وے میرے حضور دا بوہا

سانوں بخشش دی چاننی دیوے
آقا تہاڈے ظہور دا بوہا

ورد صلو علیہ دا کریئے جے
کھلدا جاوے سرور دا بوہا

کھول دتا اے رب نے عرشاں تے
بند کیتا جے طور دا بوہا

درس دتا اے بھائی چارے دا
بند کیتا غرور دا بوہا

جے مدحت حضور دی کیتی
اوہنے ملیا حضور دا بوہا

بھاگاں والے نیں بس اوہو نجمی
جہاں تکیا حضور دا بوہا

صلی اللہ علیہ وسلم

جاگے جے قسمت طیبہ میں جاواں
چانن میں سکھ دا گھر نوں لیاواں

ہووے عنایت بدلے ایہ قسمت
خشبو بناں میں مہکاں لٹاواں

کڈھ دین کینے دھوون اوہ سینے
سوہنے وسیلے بخشش میں پاواں

گلشن چہ میرے بارش کریم دی
ہووے جے آقا میں وی نہاواں

دل وچ میں لاواں یاداں دے لمبو
پلکاں تے اتھراں دے چن میں سجاواں

چگدا رواں میں سیرت دے موتی
چاہت دی بھٹھی ہر ویلے تاواں

سفنے حقیقت نجمی بنن جے
بالاں میں بتیاں جوتاں جگاواں

صلی اللہ علیہ وسلم

سوہنا اوہ دربار اے عالی
وسدا جتھے سبھ دا والی

بھر لو بھر لو رحمت دے نال
جہڑا جہڑا دامن خالی

عرشاں اُتے فرشاں اُتے
رکھدا اے اوہ شان نرالی

اُس آقا دی شان کیہ دساں
گل کسے دی اوس نہیں ٹالی

نور نبیؐ تھیں کر لو روشن
سینے لاکے سوہنی جالی

اسیں آں اوسے در دے بردے
اوہ نین ساڈے سبھ دے والی

آپ دا رتبہ جان نہ سکی
کچھ لوکاں دی خام خیالی

آؤ چلیے ول مدینے
سرتے چا کے سک دی ڈالی

مر جاں جا کے وچ مدینے
ایہو دل وچ سدھر پالی

سارے اوسے در دے بردے
وارث شاہ ، اقبال ، غزالی

اوہو نور ایچ نہاتے نجمی
جنہاں لاٹ عشق دی بالی

صلی اللہ علیہ وسلم

عجب طیبہ دے جلوے نہیں
دلاں لئی چین ونڈ دے نہیں

نظر کوئی نہ دیکھے گی
تساں منظر جو دیکھے نہیں

جہاں دے رہنما آقا
اوہو اوڑک نوں جتے نہیں

جو آئے آپ دے در تے
اوہناں دے روگ مکے نہیں

تساں ونڈیاں نہیں چھاواں سبھ
تساں دکھڑے وی جالے نہیں

دلاں اندر اوہ رچ گئے نہیں
تساں جو پیار بخشے نہیں

مرے آقا دے آیاں ای
بہنیرے دوز ، نئے نہیں

صلی اللہ علیہ وسلم

آپ دی رحمت کیلے روشن سینے
آپ دی رحمت لائے پار سفینے

نال کرودھ چھلنی جثیاں تائیں
آپ دی رحمت بخشے پیار قرینے

لوکی نویں حیاتی پاندے اُس تھیں
آپ نے جہڑے ونڈے علم خزینے

آپ دا اُسوہ سبھ لئی نور منارا
اک اک پہلو چمکے وانگ نگینے

خشبو دے نال بھریاں نیں اوہ واواں
آپ دے چمے جہاں پاک پسینے

آپ دے قول مبارک ساڈی منزل
روشن روشن لبھے سچ دے زینے

اوہو چائن ، نجی دا سرمایا
جہڑا ونڈیا عجاوے پاک مدینے

صلی اللہ علیہ وسلم

سوہنے روپ نرالے نہیں
وہندے اکھیاں والے نہیں

آپ دے رستے سدھے نہیں
ساڈے پٹھے چالے نہیں

سچائی نوں بھالن اوہ
آپ دے جو متوالے نہیں

جدھر وی میں تکیا اے
تہاڈے نور اجالے نہیں

عالم عالم رحمت اے
 ہر سو آپ دے ہالے نہیں

آپ دے قول مبارک سبھ
 جیویں پیار مقالے نہیں

آپ دے ہتھوں کوثر دے
 پینے پیار پیالے نہیں

صلی اللہ علیہ وسلم

دیندے اپنا جلوہ
جاندے عرش معلیٰ

میرے روک دا چارہ
آپ دا پاک وسیلہ

ازلاں توں اے جاری
تہاڈے نور دا چشمہ

سوچاں نکھر گئیاں
کلمہ جد میں پڑھیا

پاک قرآن اندر
ذکر تہاڑا لکھیا

کیتا پاک ہتساں ای
ساڈے حل دا کعبہ

اس دنیا تے جنت
نجھی شہر مدینہ

صلی اللہ علیہ وسلم

اسماناں تے نقش جمایا آپ دے سوہنے قدماں نے
 عرش فرش نوں خوب سجایا آپ دے سوہنے قدماں نے

آپ دا سوہن زمانے نوں خوشبو بھریا کردا اے
 ہر تھاں سوہنا نقش بنایا آپ دے سوہنے قدماں نے

آپ دے کولوں منکن والا خالی کدے نہ رہندا اے
 اپنا چائن خوب لٹایا آپ دے سوہنے قدماں نے

بن کے رہبر آپ نے سانوں نور بصیرت دتا اے
 اس دنیا دا شان ودھایا آپ دے سوہنے قدماں نے

ثور، حرا دے ذرے ذرے نوری ڈھلکاں مارن پئے
ایہناں تائیں انج رُشنا یا آپ دے سوہنے قدماں نے

یثرب تائیں طیبہ سوہنا کس کیتا اے دسو کھاں
اس دھرتی داروگ مٹایا آپ دے سوہنے قدماں نے

آپ دے آیاں نور دے چشمے جاری ہوئے دنیا تے
رحمت ونڈی بھاگ جگایا آپ دے سوہنے قدماں نے

صلی اللہ علیہ وسلم

ساڈی سبھ دی سو جھ فکر دیاں جتھے حداں مکیاں نیں
سوہنے آقا تہاڈی شان دیاں او تھوں گلاں ٹریاں نیں

تہاڈا شان مبارک لکھدیاں جھلی قلماں پائی اے
نور سراپا لکھن نہ ہو یا ترف ترف کے ڈگیاں نیں

جدوں ظہور تہاڈا ہو یا کڈھا سوہنا ویلا سی
اج وی ساڈے چار پھیرے اوہو لاٹاں بلیاں نیں

ہوون جے کر پر میرے تے اڈ کے اپڑاں روضے تے
دل تے چھائے ہجر دے بدل اکھاں جھڑیاں لایاں نیں

میرے دل دے رکھ اُتے وی پتر ساوے آون ہن
ساون رُت اے فروی ویکھو ایہدیاں شاخاں سُکیاں نیں

اوہناں تائیں عزتاں والے، شرفاں والیاں آکھاں گا
جہڑے دن تے جہڑیاں راتاں طیبہ دے وچ لنگھیاں نیں

رحمت والے ساٹل اُتے پیار سفینہ اُڑے گا
دل وچ ایہو آساں اج وی میں تے پال کے رکھیاں نیں

بہہ کے سوہنے حرم دے سائے میں وی نورچ نہاواں گا
ایہو بس ارمان اے نجمی ایہو تانگھاں لکیاں نیں

صلی اللہ علیہ وسلم

گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

جتھے حاجیاں دے حج ہوندے نیں
 جتھے سبھناں دے رنج ہوندے نیں
 جتھے روح دیاں چڑیاں نیں تڑیاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

جتھے اکھیاں فرش وچھائے نیں
 جتھوں نوریاں بوسے چائے نیں
 جتھوں عشق براتاں سبھ چڑھیاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

جتھوں پیندی دل دل جھاتی اے
 جتھوں ملدا آب حیاتی اے
 اس درتے ایہ نیں جاکھڑیاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

جتھے قسمت بن بن جاندی اے
 جتھے رحمت مینہ ورساندی اے
 جتھے وصل نمازاں سبھ پڑھیاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

جتھے نور زمین زماناں دا
 جتھے لکھا حسن جہاناں دا
 اوس سوہنے درتے جا اڑیاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

جتنے موسم سارے چاہت دے
 جتھوں وگدے دھارے رحمت دے
 ایہ درد محبت تھیں ٹھریاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

ایہناں سارے غیر و سارے نہیں
 ایہناں پل پل ہجر گزارے نہیں
 ہن عشق چبارے نہیں کھڑیاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

صلی اللہ علیہ وسلم

آپ دے وچ خیالاں آقا' ایہ نشیائیاں اکھیاں
مینوں سوہنیاں لکیاں، نیں کچھ لے ترہائیاں اکھیاں

دل میرا وی وچ مدینے جان دی تاہنگ اے رکھدا
دید تہاڈی چاہوں پیاں ڈب ڈبایاں اکھیاں

نور اچ نہاتیاں جان گیاں ایہ شہر مدینے جا کے
مڑ کے زندہ ہوں گیاں فر ایہ مرجھائیاں اکھیاں

صلی اللہ علیہ وسلم

چین دلاں دا اکھ دا تارا مدنیؑ پیارا
ساڈا سبھ دا پیار دلارا مدنیؑ پیارا

اساں تے لایا ہر اک ساہ نوں آپ دے نانویں
کہندا دل دا اے اکتارا مدنیؑ پیارا

ہر اک نعمت لبھدی سانوں اوسے در توں
ساڈا اے لج پال سہارا مدنیؑ پیارا

دل دیاں جھوکاں آن وسایاں نال محبت
وٹے پل پل نور نظارا مدنیؑ پیارا

خوشبوواں دے ہلے آون طیبہ ولوں
رحمت دا اے ۰ روپ نیارا مدنیٰ پیارا

عرشاں اُتے نوری سارے ورد پکاندے
عرش دا لاڈا اے اچیارا مدنیٰ پیارا

سوہنے دا محبوب وی نجی رج کے سوہنا
سوہنے رب دا اک لشکارا مدنیٰ پیارا

صلی اللہ علیہ وسلم

شہرِ نبیؐ نوں جان دے سجنو ہور تقاضے ہوندے
اوہ ایہ پاک دوارہ جتھے دلاں دے سجدے ہوندے

ایسراں جلوے رب کھلارے طیبہ نگری اندر
جہاں مرضی تکدے رہیے چاء نہیں پورے ہوندے

ایسناں تائیں عام نہ سمجھیں لبھدے ٹانویں ٹانویں
شوق نیاز عجز دے سبھ توں وکھرے سچے ہوندے

میریاں ایہ ترہائیاں اکھاں پچھدیاں میرے لوکوں
پھٹدے جہڑے طیبہ نگری کنج دے چشمنے ہوندے

اوہ بھلیائی جھڑی لہجے آپ دے پاک وسیلے
اُنچ ویکھن نوں لوکاں دے کول بڑے خزانے ہوندے

حرم نبیؐ چوں اٹھدے ہر دم ہلے رحمت والے
تیرا حال میں مہنداجے توں دوگھٹ پیتے ہوندے

عشق دی اگ وچ تپدیاں رہنا سوکھا کم نہیں نجمی
اس راہ دے تے رنگ ڈھنگ سجنو سبھ توں وکھرے ہوندے

صلی اللہ علیہ وسلم

سمبھناں اُتے کرن سخاوت شانناں نہیں سرکار دیاں
ونڈ دے پئے نہیں پیار دی دولت شانناں نہیں سرکار دیاں

کفر دے موسم ہر پاسے سن شرک نے اتاں چاہیاں سن
کیتی ساری دور جہالت شانناں نہیں سرکار دیاں

پتھراں دے نال زخمی کیتا جہاں ظالم لوکاں نہیں
اوہناں واسطے رکھ دے شفقت شانناں نہیں سرکار دیاں

کعبے دی تعمیر دے ویلے جھگڑا جہڑا اٹھیا سی
ٹالیا آپ دی فہم فراست شانناں نہیں سرکار دیاں

ایہ دنیا تے سڑدے بلدے پیاس دے صحرا وانگوں سی
اس تے کیتی آپ نے رحمت شانناں نیں سرکار دیاں

سوہنے خلق دی خوشبو دے نال سینے سبھ دے بھر دتے
جھولی پایا نور ہدایت شانناں نیں سرکار دیاں

میرے دل دی ٹہنی اتے پھل پھل کتھے آندے سن
پوری کیتی میری حاجت شانناں، نیں سرکار دیاں

صلی اللہ علیہ وسلم

بے ہنراں نوں ہنر سکھایا آپ دیاں کیا شانناں
دل دا غنجہ آن کھڑایا آپ دیاں کیا شانناں

وہم گماناں اندر لوکی پھر دے پئے سن اتھے
صدق یقین دا دیپ جگایا آپ دیاں کیا شانناں

آپ دے درتوں خیراں پاؤن بھٹکیاں نظراں سبھے
جام شفا دا آ ورتایا آپ دیاں کیا شانناں

رحمت والے باب چہ کھولے آپ نے دھرتی اُتے
ذره ذره خوب سجایا آپ دیاں کیا شانناں

جنگل بیلے باراں دے وچ آپُ داناں پیا گوئجے
وچ دلاں دے میلا لایا آپُ دیاں کیا شانان

آپُ دے سارے قول مبارک سورج وانگوں روشن
جہاں دنیا نوں رُشایا آپُ دیاں کیا شانان

آپُ دے سوہنے وصفان ہر شے جگمگ جگمگ کیتی
دل دیاں تاراں نوں چمکایا آپُ دیاں کیا شانان

آپُ دے مٹھڑے بولاں داسبھ امرت رس چہ پیندے
آپُ نے سارا زہر گویا آپُ دیاں کیا شانان

مینوں اپنے کول بلا کے ٹھنڈاں پایاں سینے
میری آس نوں رنگ چڑھایا آپُ دیاں کیا شانان

سوہنے آپُ دے ناں دے اندر ہر اک روگ دا چارہ
نجھی اس دا ورد پکایا ، آپُ دیاں کیا شانان

اک دوجے دے خون دے ویری جھڑے لوک سی اتے
بھائی بھائی آن بنایا آپ دیاں کیا شانناں

طائف دے وسنیکاں آپ نوں پتھر مار کے زخمی کیتا
فروی آپ نے معاف فرمایا آپ دیاں کیا شانناں

جھڑا آپ دے کول آڈھکيا اوہو آپ دا ہويا
اوہنے آپ دا گون اے گایا آپ دیاں کیا شانناں

حلم دا پیکر علم دا مخزن رحمت دا نین مرکز
ہر اک ذرے نوں چمکایا آپ دیاں کیا شانناں

مہکاں لے کے پیار دیاں جد ختم المرسل آئے
انج ای ہويا جیوں فرمایا آپ دیاں کیا شانناں

لفظاں دے وچ کوں اتارا آپ دا حسن سراپا
آپ جہیا سوہنا کہڑا آیا آپ دیاں کیا شانناں

ازلی نور نے آکے ونڈیاں ہر تھاں تے رشنایاں
خلق محبت دا مینہ پیا آپ دیاں کیا شاناں

آپ دے آیاں سانوں رب دی سوہنی ذات اے لہھی
ساڈا رب نال میل کرایا آپ دی کیا شاناں

جنہاں جیون بیڑی ٹھیلی آپ دی وچ غلامی
اوہناں اپنا شان ودھایا آپ دیاں کیا شاناں

اپنی جان دے ویریاں تائیں آپ نے مافی دے کے
رحمت دا اے شان دکھایا آپ دیاں کیا شاناں

اپنے ہتھیں توڑ کے آپ نے سھے لات منات
اکو رب دے کچھے لایا آپ دیاں کیا شاناں

صلی اللہ علیہ وسلم

دل وچ عشق دا دیپ جگایا مدنی چن سرکاراں
 ساہواں تائیں انج مہکایا مدنی چن سرکاراں

میں آکھاں پئی سبھ لوکاں توں لیکھ نہیں میرے چنگے
 میرے دل دا شہر وسایا مدنی چن سرکاراں

میرے اُتے کیتی آپ نے پیار دی سنگھنی چھاں اے
 ہر خواہش نوں توڑ چڑھایا مدنی چن سرکاراں

دنیا دے وچ جو نظریئے ودھ ودھ رولا پاؤں
 باطل اوہناں تھیں ٹھہرایا مدنی چن سرکاراں

آپ دی کملی ڈھکدی پئی اے ساڈے عیماں تائیں
تاج شفاعت سرتے پایا مدنی جن سرکاراں

رحمت بن کے اس دنیا وچ اپنا نور اے وٹھیا
کفر ہنیرا دور ہٹایا مدنی جن سرکاراں

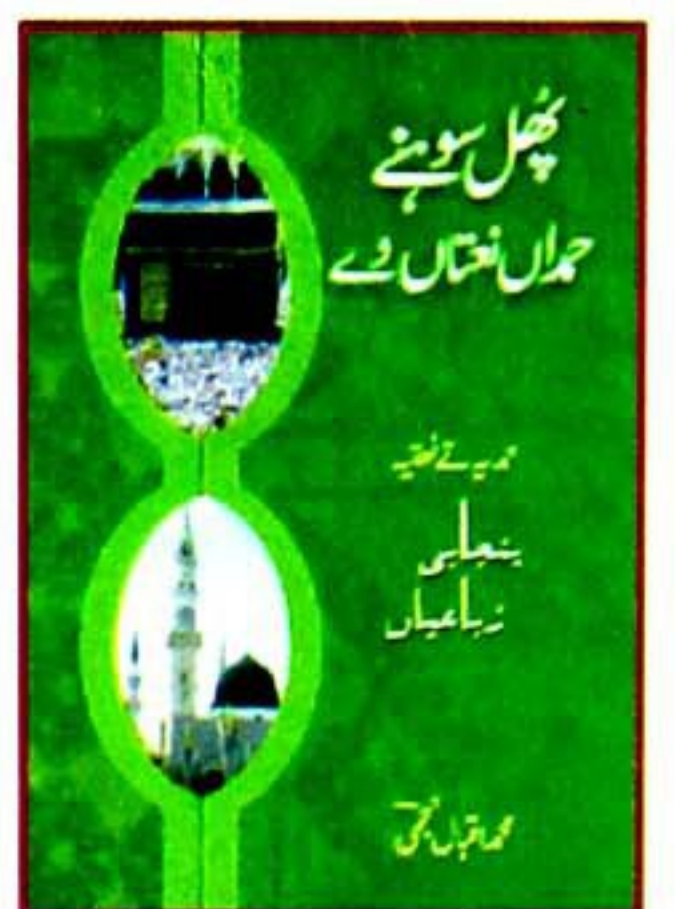
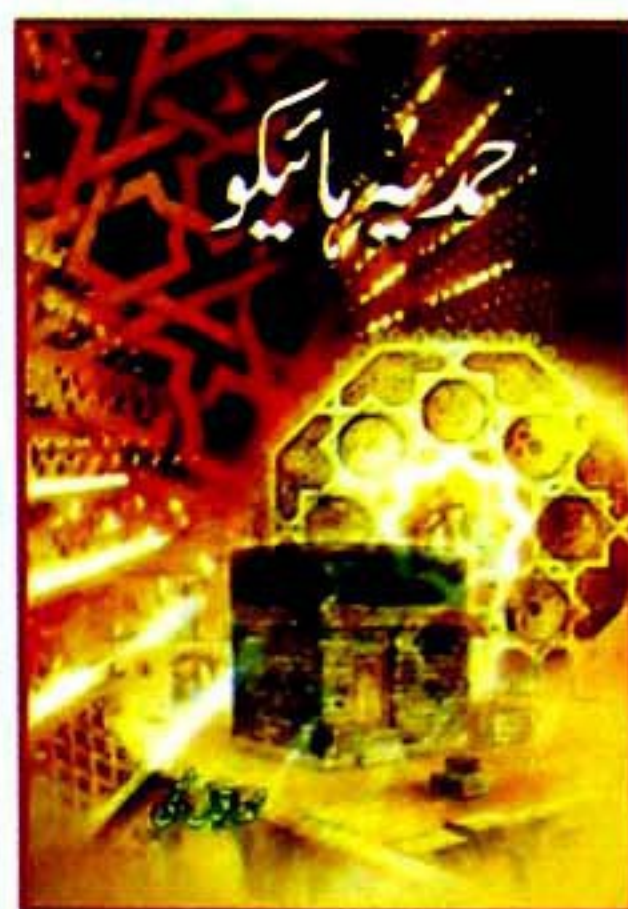
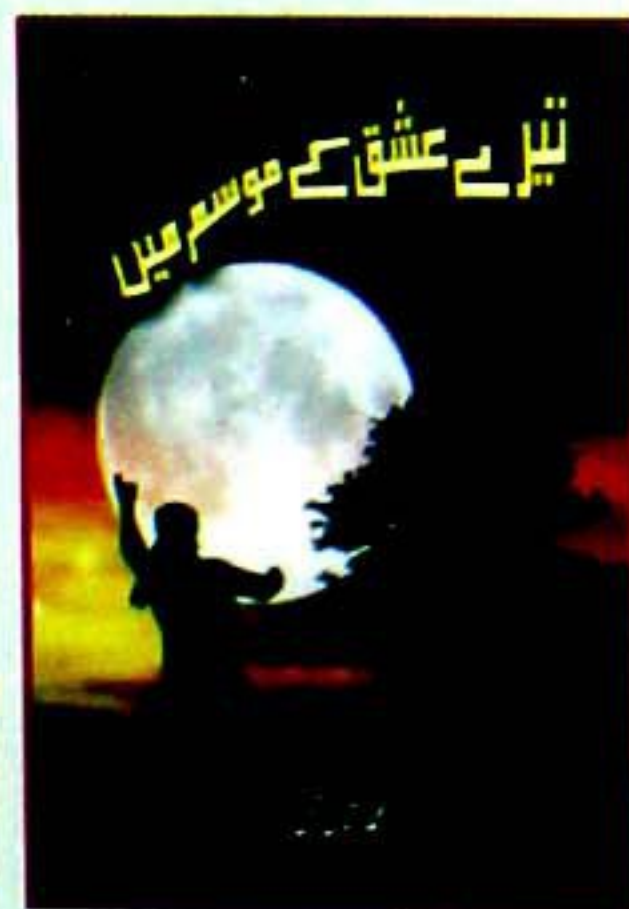
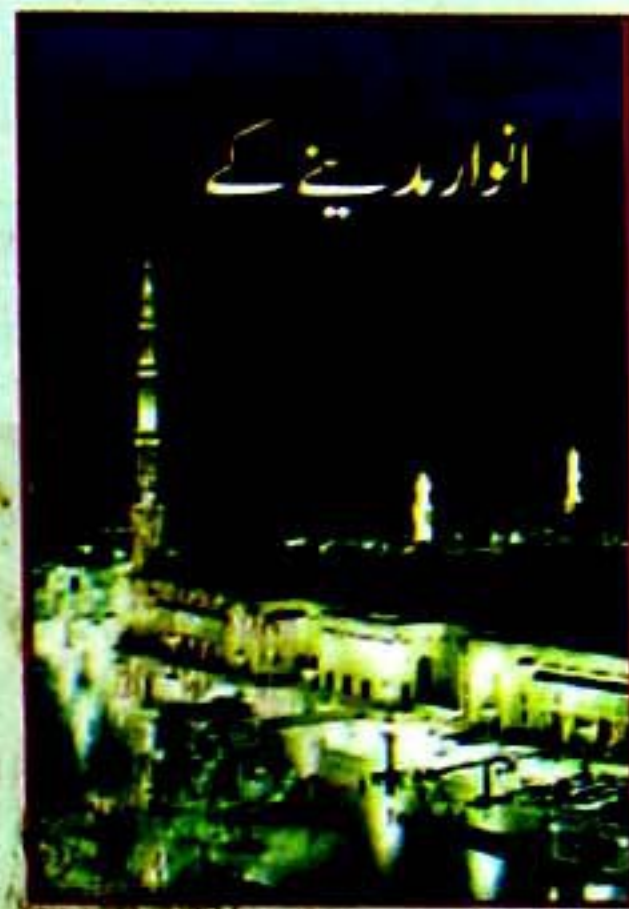
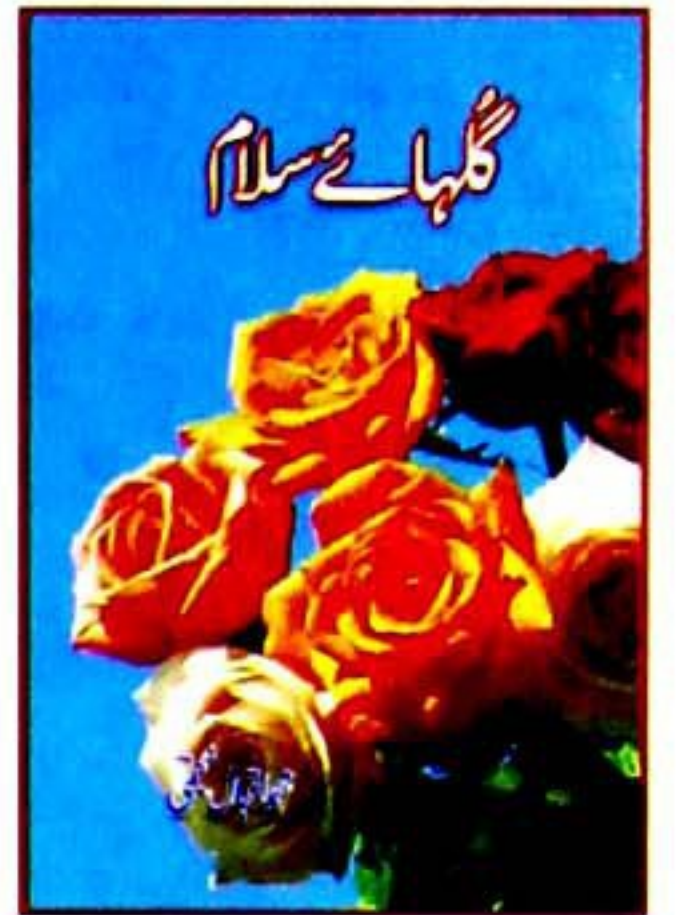
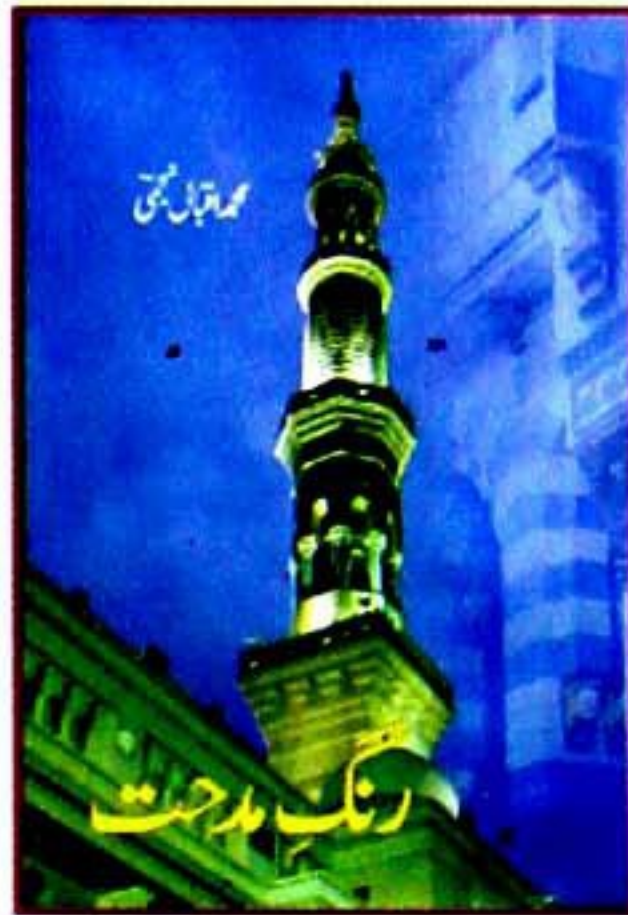
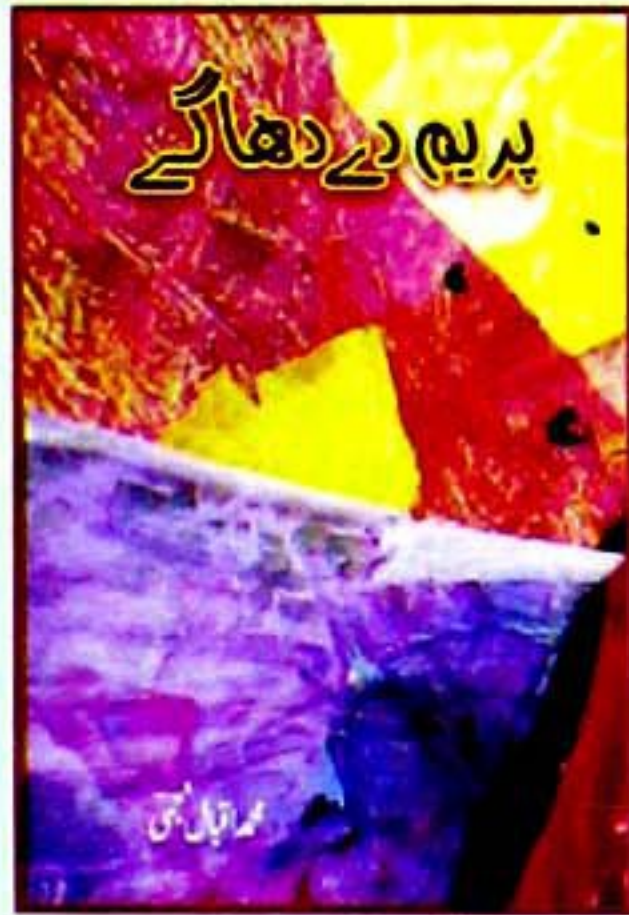
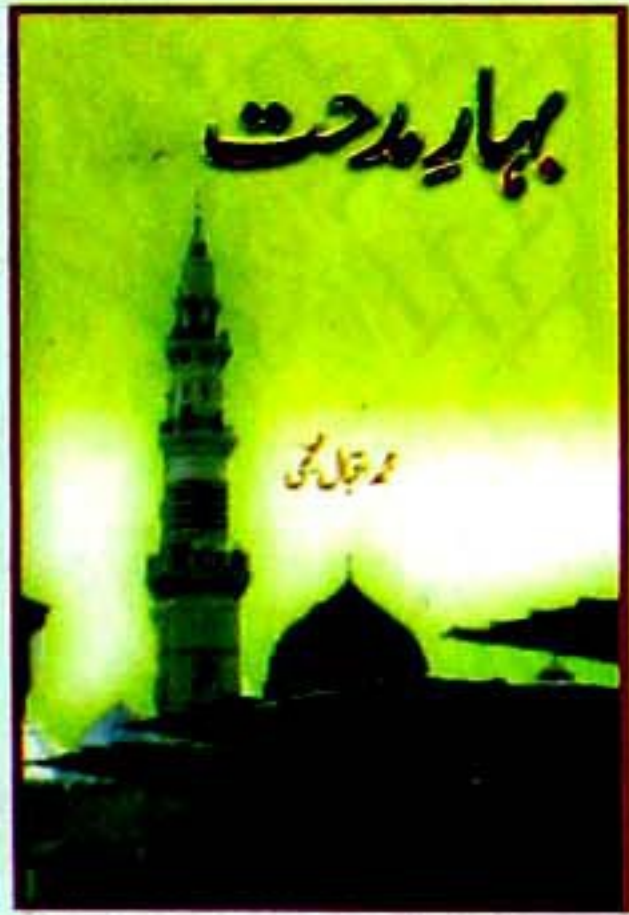
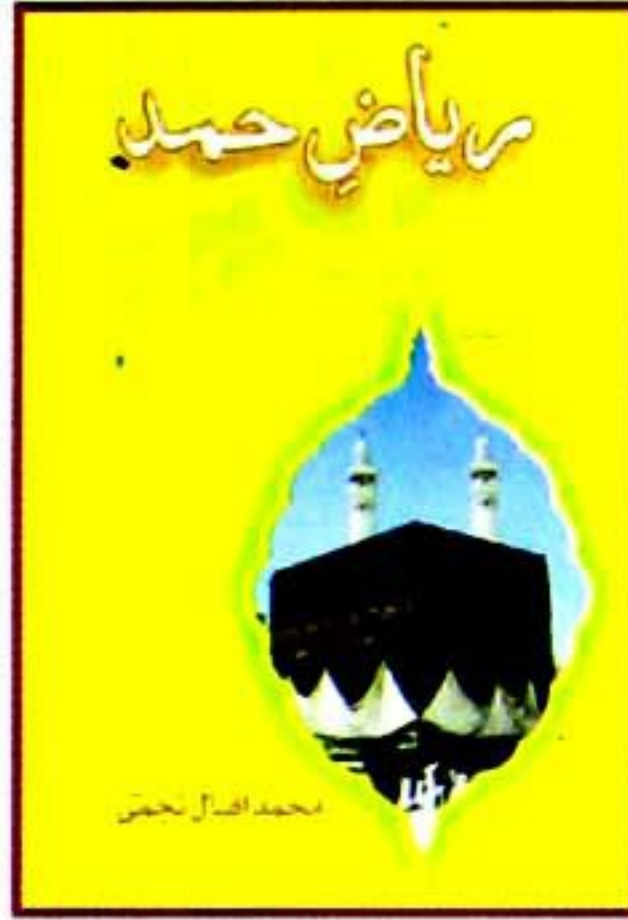
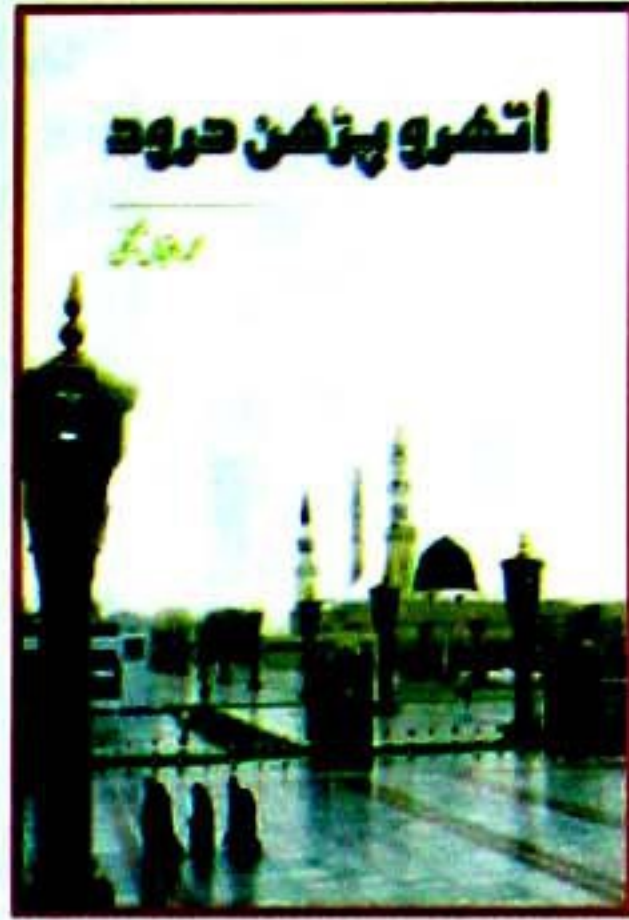
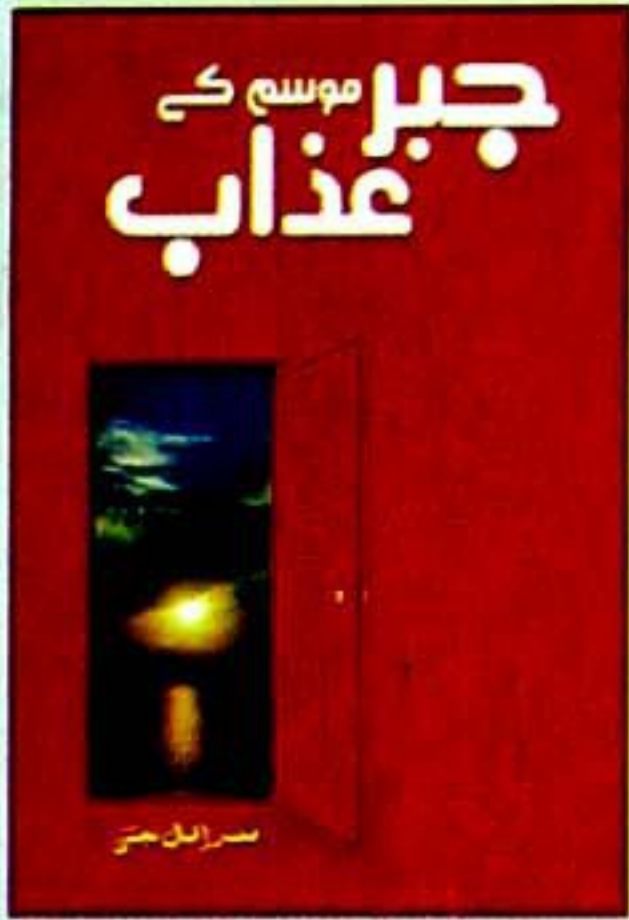
آپ دا سوہنا اُسوہ ای تے منزل تے اپڑاوے
اس چائن تھیں آ رُشَنایا مدنی جن سرکاراں

ہر منگتے نوں خیر ملی اے آپ دے سوہنے درتوں
سبھ وچ پیار دا نگہ ورتایا مدنی جن سرکاراں

میل دلاں چوں کڈھ کے سبھ دے روشن کیتے سینے
دل دیاں تاراں نوں چکایا مدنی جن سرکاراں

محمد اقبال نجمی کی 2009ء میں شائع ہونے والی کتب

133

88- بی سیٹلائٹ ٹاؤن گوجرانوالہ

فون: 055-3251603

فروع ادب اکادمی